Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms

Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 23 (10081) * 2018 m. kovo 28 d., trečiadienis

Kaina – 0,45 Eur

Laba diena Šiandien – mėnulio priešpilnis. Saulė teka 7 val. 1 min., leidžiasi 19 val. 47 min. Dienos ilgumas 12 val. 46 min.

Vardadieniai: šiandien – Odeta, Rimkanta, Rimkantas, Siksta, Sikstas, Stangė, rytoj – Bertoldas, Helmutas, Manvyda, Manvydas, Preivainas, Preivilas, Preiviltė, penktadienį – Anelė, Anelius, Gvidas, Gvidonas, Kernius, Nelė, Nelius, Virmantas, Virmantė, Virmina, Virminas, Virminė.

Kovo 29 – Lietuvos įstojimo į NATO diena.

Geopolitinių kuolų klausimas 2 p.

Jaučia nerimą dėl pieno kainų ir melioracijos

Jėgas sujungę ūkininkai tampa partneriais 3 p.

Vakar, šiandien, rytoj... 4 p.

Nemunėlis 5 p.

Prienų turguje 6 - 8 p.

Ministras Pirmininkas S. Skvernelis: „Kelio Alytus – Kaunas rekonstrukcijos darbai turėtų būti baigti 2024 m.“

Kovo 23 dieną Alytuje su darbo vizitu lankėsi Ministras Pirmininkas Saulius Skvernelis. Be kitų susitikimų, premjeras Alytaus miesto savivaldybėje bendravo su Alytaus miesto ir rajono, Prienų rajono ir Birštono savivaldybių merais. Pagrindinė šio susitikimo tema – kelio Alytus – Kaunas rekonstrukcija. Susitikime dalyvavę merai vieningai teigė, kad šis kelias Alytaus regionui gyvybiškai svarbus – jame didelis avaringumas, o prasta šio kelio būklė kelia problemų verslininkams.

Pasak Ministro Pirmininko, šiuo metu yra derinamas specialusis kelio Alytus – Kaunas planas. Jį planuojama patvirtinti iki šių metų liepos 1 d. Vėliau bus vykdomi žemės paėmimo darbai. „50 ha ploto, 283 savininkai ir dar 3 sodybos, kurias reikėtų nugriauti. Šios procedūros turėtų būti baigtos 2020 m. spalio 1 d.“, – apie planuojamus darbus kalbėjo S.Skvernelis.

Kelio Alytus - Kaunas rekonstrukcijos darbai galėtų prasidėti 2021 m. balandžio mėnesį, o baigtis – 2024 m. Investicijos į šio kelio rekonstrukciją siektų 70 mln. Eur.

Šių metų pradžioje penkių savivaldybių merai kreipėsi į premjerą, prašydami avaringo kelio rekonstrukciją paskelbti valstybei svarbiu projektu. Taip siekta greičiau gauti jam finansavimą.

Beveik visoje Kaunas - Prienai kelio atkarpoje greitis ribojamas iki 70 km per valandą, tačiau dėl spūsčių transportas juda gerokai lėčiau.

Parengta pagal Viešųjų ir užsienio ryšių skyriaus informaciją

Verslininkų bendruomenei vadovaus Lina Padvaiskienė

Praėjusį pirmadienį įvykusiame Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų Prienų atstovybės narių susirinkime buvo padėkota kadenciją baigusiam jos vadovui Gediminui OLSEVIČIUI ir išrinkta UAB „Ekofrisa“ direktorė Lina PADVAISKIENĖ.

L.Padvaiskienė buvo viena iš atstovybės, bandančios sutelkti Prienų rajono verslininkus, steigėjų ir jai vadovavusi kelerius metus.

„Gyvenimo“ informacija

Taip pat pirmadienį savivaldybėje surengto verslininkų susitikimo su Seimo nariais metu Liną Padvaiskienę pasveikino ir rajono meras Alvydas Vaicekauskas.

Paroda „Ką pasėsi... 2018“ tradiciškai stebino

Justinas ADOMAITIS

Praėjusį savaitgalį Kauno rajone prie Aleksandro Stulginskio universiteto (ASU) vyko 23-ioji tarptautinė žemės ūkio paroda „Ką pasėsi... 2018.“ Parodoje gaminius pristatė daugiau kaip 300 įmonių ir organizacijų, apie 200 smulkiųjų augintojų, gamintojų, amatininkų. Penkiolika procentų dalyvių parodoje dalyvavo pirmą kartą.

Autoriaus nuotraukos

Parodoje susitiko ūkininkai, auginantieji mėsinius galvijus: Ovidijus Drūlia su žmona Eligija, Mindaugas Kaminskas ir Remigijus Urbanavičius.

Tradiciškai gausiausia parodoje buvo žemės ūkio technikos ekspozicija, kuri užėmė 42 tūkst. kv. m plotą. Paviljonuose įsikūrė 115 įmonių, pristatančių trąšas, augalų priežiūros priemones, techniką, technologijas, fermų įrangą, konsultavimo ir kitas paslaugas. Sodininkams, kaimo verslininkams, amatininkams, prekybininkams buvo skirti skverai šalia ASU rūmų. Parodos lankytojai dalyvavo pusšimtyje renginių (seminarų, forumų, konferencijų), apimančių įvairiausias temas. Savo sukauptomis žiniomis ir patirtimi dalijosi ASU mokslininkai, Žemės ūkio ministerijos, valstybės įmonių, organizacijų specialistai. Parodoje dalyvavo 29 užsienio kompanijų atstovai iš Latvijos, Estijos, Suomijos, Lenkijos, Vokietijos, Prancūzijos, Rusijos, Ukrainos. Organizatorių teigimu, per tris dienas parodą aplankė iki šimto tūkstančių lankytojų.

Kanadoje gaminamas „Rostselmasch“ lankstinio rėmo traktorius „Versatile“.

Parodoje sutikti prieniškiai ūkininkai prognozavo, jog grūdininkų laukia sunkūs metai: žiemkenčių, pelningiausios kultūros, pasėti neleido rudeninės liūtys, o vasarojus nuostolių nekompensuos. Veiveriškis **Ovidijus Drūlia** savo šeimos verslą orientuoja mėsinės gyvulininkystės kryptimi, augina limuzinų veislės karves. Lietuvos pieno gamintojų asociacijos vadovas **Jonas Vilionis** su kolegomis dalijosi liūdnomis prognozėmis. Politikų pažadai bliūkšta, prekybininkai šalies pieno gamintojus ir perdirbėjus gąsdina kainomis ir įvežtine

(Nukelta į 2 p.)

Sveikiname!

Kas jau ėjo, nuėjo į praeitį—
Ir skausmai, ir jaunystės svajonės...
Viską buvo, nes viską reikėjo.
Tenekyla šiandien abejonės—
Gal ne taip, gal geriau būt galėjo...
Netiesa. Netiesa. Netiesa.
Buvo tai, kas būt privalėjo,—
Ir aušra, ir vakarė žara.
Viskas buvo, ir viskas išliko—
Ir svajonės, ir laimės troškimas,
Ir žvilgsny jaunystės dvelkimas.

B. Brazdžionis

90 -ojo jubiliejaus proga sveikiname Zigmantą Povilą JUOZAITĮ, gyvenantį Kuprių kaime, Veiverių seniūnijoje.

Žmona, dukra Leonora su vyru, sūnus Remigijus su žmona, marti Aleksandra, anūkės ir proanūkiai.

Nuomonė

Rytas STASELIS

Geopolitinių kuolų klausimas

„Sprendžiant iš visko, [savivaldos] valdžios tokiu būdu nustato mechanizmą ir kitų paminklų Lietuvoje nukėlimui, kaip pretekstą pateikdamos, kad gelbsti juos nuo vandalizmo. Neabejotinai, šis incidentas bus įvertintas koreguojant mūsų požiūrį į plačiai paplitusias Lietuvos veiklas, įamžinant represijas patyrusių lietuvių atminimą Rusijos teritorijoje“, – pažymima [Rusijos] ambasados pranešime, kurį cituoja interneto portalas *15min.lt*, remdamasis agentūros BNS informacija.

Tai reakcija į Marijampolės savivaldybės sprendimą nukelti sovietmečiu pastatytą paminklą miesto apylinkėse pokariu žuvusiems NKVD smogikams ir perduoti į Grūto parką po to, kai jis porąkart per du mėnesius buvo išniekintas.

Dabar „diplomatinį“ žargoną belieka iššifruoti į žmogišką kalbą. Turėtų skambėti maždaug taip: „Kadangi Marijampolės miesto valdžia nusprendė atsikratyti paminklo mūsų (SSRS) žudikų organizacijos nariams (NKVD), kurių įpėdiniai mes esame visa širdimi, ir kurie pokaryje žudė jūsų partizanus bei paprastus žmones, darysime viską, kad tik jūs dabar patirtumėte tūkstančių tautiečių, tapusių NKVD aukomis, atminimo įamžinimo problemų bei trukdžių. Ir kuo sunkesnių.“

Dėl Marijampolės valdžios sprendimo... Ačiū Dievui, kad savivaldybės žmonėms užteko išminties iš paminklo demontavimo nepadaryti šou. Šou atveju Rusijos diplomatai būtų „sudalyvavę“ gal net aktyviau. Gal net iš netoliese esančios Kaliningrado srities būtų suveikę kokių hibridinio karo karių – lygiai, kaip Taline prieš 11 metų. Marijampolės parduotuvių ir paslaugų įstaigų savininkams būtų buvę daugiau darbo šluoti daužytų vitrinų šukes ir skaičiuoti išgrobtas prekes, suniokotą įrangą.

Nes Rusijos valstybinė ideologija, požiūris į geopolitinius kuolus (geopolitiniai kuolai šiais laikais – tai ir atominės elektrinės Lietuvos pasienyje, ir diplomatų saugomi enkavedistų kapai ar paminklai mūsų miestų centruose) per tuziną metų nepasikeitė. Jis po teisybei niekada ir nebuvo pasikeitęs. Azijinis būdas okupuotų miestų centrų aikštes, skverus (pradedant Berlyne) paversti užkariautojų arba jiems talkinusių kolaborantų kapavietėmis yra nepakitęs nuo Josifo Stalino laikų. Išniekintų partizanų palaikai netoli bažnyčių šventorių ir kapavietės jų žudikams. Ideologinis miesto ar miestelio pažymėjimas. Panašus į šuns atsižymėjimą vakarinio pasivaikščiojimo metu.

Kažkada esu rašęs apie tai, kad man labai patiko vienas Klaipėdoje sovietmečiu sunaikintas paminklas I Pasaulinio karo aukoms, kurio simbolis buvo perskeltas Žemės rutulys. Tas paminklas buvo skirtas visoms Didžiojo karo aukoms, neišskiriant, kurioje pusėje jie kariavo ir žuvo. Bendrai pagerbtas karų aukas mačiau ir viename Prancūzijos Elzaso regiono kaimelyje, kur viename paminkle buvo iškaltos ir nacių vermachto, ir Prancūzijos kariuomenėje II Pasaulinio karo metu kariavusių ir žuvusių to kaimelio gyventojų pavardės. Tačiau tokie simboliai gali tikti tik civilizuotiems žmonėms ir civilizuotoms visuomenėms, kurios pokario simbolius vertina kaip aukų atminimą, o ne buvusį nukariavimą ir pavergimą.

Būtų labai prasminga Marijampolėje prasidėjusią iniciatyvą pratęsti visoje Lietuvoje. Tai galutinai išvalytų šalies miestus nuo tokio kultūrinio „paveldo“. Ir nebeniekintų mūsų žmonių, kurie savo gyvenimus, gyvybes atidavė kovai prieš okupantus, o dabar jų giminės turi būti tolerantiški čia paliktiems geopolitiniams Rusijos kuolams.

Yra dar du svarbūs šios problemos aspektai. Viena vertus, paminklų problema šiek tiek sumažintų nepamatuotas ministro pirmininko Sauliaus Skvernelio galimybes gerinti tarpvyriausybinius santykius su Maskva. Juk enkavėdistų atminimo išsaugojimo reikalavimą Rusija pateiktų vieną pirmųjų.

Kita vertus, jeigu kada nors Rusija mėgintų sugrįžti į civilizuotą pasaulį, ji turi žinoti, kad šįsyk, kitaip nei prieš tris dešimtmečius, ji privalės pradėti nuo atgailos ir kompensacijos už visas skriaudas, kurias dėl jos patyrė kaimynai ir visos Europos šalys. Nes prieš dešimtmetį buvo padaryta aiški klaida, kada civilizuotas pasaulis, taip pat ir Lietuva, Kremliui suteikė didelį pasitikėjimo kreditą, kurį šiandien Vladimiras Putinas atsisako grąžinti. Britų salose, Vokietijoje, Lenkijoje ir Baltijos šalyse. Nekalbant apie Gruziją, Moldovą bei Ukrainą. Jis dabar tyčiojasi iš to pasitikėjimo kredito.

O vakariečių lyderius laiko skystablauzdžiais, silpnais. Todėl Kremliui pateikta mūsų okupacijos žalos sąskaita būtų daug prasmingesnis užsiėmimas p. Skverneliui, nei abstrakti idėja pagerinti santykius su ta šalimi.

Bet ar tą leis padaryti Seimo Kultūros komiteto pirmininkas?

UAB „Prienų agrotiekimas“, į/k 270683960,
buveinės adresas: Vilniaus g. 28, Prienai

2018 m. balandžio 30 d. 10.00 val. šaukiamas visuotinis akcininkų susirinkimas. Susirinkimas vyks adresu: Vilniaus g. 28, Prienai.

Darbotvarkėje:
1. Valdybos ataskaita už 2017 metus.
2. Metinės finansinės atskaitomybės tvirtinimas.
3. Kiti klausimai.

Dalyvauti ir balsuoti visuotiniame akcininkų susirinkime turi teisę tik tie asmenys, kurie yra UAB „Prienų agrotiekimas“ akcininkai visuotinio akcininkų susirinkimo apskaitos dienos pabaigoje.

Susirinkimo apskaitos diena - 2018 m. balandžio 26 d.

Valdybos pirmininkas

Žemės ūkis

Jaučia nerimą dėl pieno kainų ir melioracijos

Gal darbus pradėti paraginęs pavasariu padvelkęs oras ir A. Stulginskio žemės ūkio universitete prasidėjusi paroda „Ką pasėsi“, o gal ir kokios kitos asmeninės priežastys daliai Prienų ūkininkų sąjungos narių praėjusį penktadienį sutrukdė atvykti į ataskaitinį susirinkimą. Tad neesant kvorumo, iš jo darbotvarkės buvo išbrauktas tarybos veiklos ataskaitos svarstymas, nes sprendimui jai patvirtinti reikalinga dauguma. Ataskaita bus aptariama, kaip ir buvo skelbta, balandžio 6 dieną vyksiančiame pakartotinai šaukiamame susirinkime, o penktadienio susitikimą ūkininkai paskyrė diskusijai apie pieno supirkimo kainas ir melioracijos problemas.

Ūkininkų susirinkime dalyvavę „Prienų - Birštono Vytauto“ krepšinio klubo direktorius Adomas Kubilius ir klubo sporto direktorius Vilius Vaitkevičius kvietė ir ūkininkus tapti klubo rėmėjais. Nuotraukoje jie - su Prienų ūkininkų sąjungos tarybos nariu Rolandu Aleksandravičiumi.

Prienų ūkininkų sąjungos pirmininko **Martyno Butkevičiaus** teigimu, šiandien pieno gamybos sektorių pirmiausia žlugdo agresyvi perdirbėjų politika. Perdirbėjams „rankas atrišo“ dar ministraujant Virginijai Baltraitienei priimtas Pieno įstatymas, suteikiantis galimybę stambiems pieno gamintojams mokėti daugiau, nei mažesniems pieno statytojams. Perdirbėjai taip pat išnaudoja ūkininkų vienybės stoką, susiskaldymą. Pasak M. Butkevičiaus, apmaudu, jog kai kurie pieno gamintojai dar nesuvokia to, kad net ir su 100 karvių likę vieni jie bus nereikalingi.

Jam antrino ir Pieno gamintojų asociacijos pirmininkas **Jonas Vilionis**, kurio manymu, padėtį pieno sektoriuje galėtų išgelbėti grįžimas prie kainų reguliavimo rinkos. Kitu atveju, Lietuvos pieno gamintojams bus sunku, o, ko gero, ir neįmanoma konkuruoti su Olandijos, Lenkijos, Naujosios Zelandijos ir kitų pieno gamybą didinančių šalių ūkininkais. Juk ne kur kitur, o į kaimyninę Lenkiją sparčiai „keliauja“ lietuviškos karvutės. Kaip pastebėjo J. Vilionis, vien tik per du šių metų mėnesius lenkai išsivežė 1400 karvių, 2800 telyčių, iš Lietuvos išdardėjo ir autovežiai su 12000 veršelių.

J. Vilionis atkreipė dėmesį ir į tai, kad, bandydama švelninti situaciją, valdžia siūlo kurti Rizikų fondą, kuriame sukaupti pinigai būtų skirti paramai krizių ir kitais atvejais. Pasak Pieno gamintojų asociacijos pirmininko, fondo kūrimas pasiteisintų tik tuomet, jeigu į jį savo dalį pervestų ne tik ūkininkai, bet ir prekybininkai, perdirbėjai bei vyriausybė. Apie tai diskutuojama ir neseniai įkurtos Žemės ūkio maisto tarybos, kuriai priklauso ir Pieno gamintojų asociacija, kartą per mėnesį vykstančiuose susitikimuose su žemės ūkio ministru bei įvairių tarnybų vadovais ir specialistais. Vyksta aktyvios diskusijos ir dėl tikslinės bei valdų modernizavimo programoms skirtų lėšų prioritetų bei lėšų vykdomiems projektams kompensavimo tvarkos.

M. Butkevičiui pasiūlius, buvo nutarta kreiptis į žemės ūkio ministrą ir Seimo kaimo reikalų komiteto pirmininką dėl nepalankios situacijos pieno sektoriuje, nes pasekmės bus labai skaudžios. Ypač tai palies smulkius, šeimos ūkius, kurie ir dominuoja mūsų krašte.

Dar viena aktuali problema, kuri ypač išryškėjo praėjusiais metais lietingų orų metu, tai – susidėvėję melioracijos įrenginiai, neprižiūrėti ir netvarkomi melioracijos grioviai. Susirinkime buvo diskutuojama apie tai, kad valstybės skiriamų pinigų melioracijos darbams tikrai neužteks, todėl siūloma jų skirti ir iš Prienų rajono savivaldybės Kaimo rėmimo fondo. Jam šiemet skirta daugiau nei pernai - 50 000 eurų, tačiau, komiteto pirmininko M. Butkevičiaus, o ir susirinkime dalyvavusių ūkininkų nuomone, vis tiek per mažai, todėl nutarta kreiptis į Prienų rajono savivaldybės merą ir tarybą dėl papildomų lėšų melioracijos kanalų priežiūrai ir smulkiems remonto darbams atlikti. Pasak ūkininkų vadovo, tam būtų galima panaudoti ir dalį žemės mokesčio, kurio, Registrų centrui perkainavus žemes, bus surenkama daugiau.

Susirinkime dalyvavusio mero **Alvydo Vaicekausko** nuomone, mokestis už žemę dažniausiai suplaukia lapkričio mėmesį, todėl tikėtis biudžeto pajamų padidėjimo vasarą vargu ar galima tikėtis. Jis taip pat kvietė ir pačius ūkininkus daugiau prisidėti prie melioracijos įrenginių priežiūros. Pasak mero, būtų gera paspirtis, jeigu atsirastų ūkininkas, turintis melioracijos įrenginių bei griovių priežiūrai reikalingą techniką ir patalkintų šiuose darbuose. Jam tai būtų ir papildomas pajamų šaltinis.

Kartu meras sutiko ir su ūkininkų siūlymais griežtinti kontrolę melioracijos, kelių tvarkymo bei elektros linijų renovacijos darbus vykdantiems rangovams, kurie dirba labai neatsakingai, sugadindami kelius, palikdami nesutvarkytas pakeles, į ūkininkų laukus suverstas iškastas žemes, nupjautas šakas ir kitas šiukšles. A. Vaicekauskas kvietė ir pačius ūkininkus būti reiklesniems ir apie pastebėtus pažeidimus pranešti savivaldybės specialistams.

Diskutuojant dėl kelių Stakliškių seniūnijos ūkininkai priminė ir apie pažadus suremontuoti Sudvariškių kelią, kuris tapo beveik nepravažiuojamas. Meras juos patikino, kad, jeigu buvo sutarta, tai bus ir padaryta.

Taigi nors sąjungos veiklos ataskaita ir nebuvo aptariama, bet diskusijos rūpimais klausimais buvo aktyvios. Ūkininkai turėjo progos susitikti ir su „Prienų - Birštono Vytauto“ krepšinio klubo vadovais, kurie padėkojo jau remiantiems komandą ūkininkams ir pakvietė prie jų prisijungti ir kitus.

Ramutė Šimukauskaitė

Paroda „Ką pasėsi... 2018“ tradiciškai stebino

(Atkelta iš 1 p.)

produkcija, nėra vienybės ir žemdirbių savivaldos organizacijose.

Kraštiečiai, puoselėjantys nedidelius šeimos ūkius, tik gamtai turėjo priekaištų – dėl vėluojančio pavasario. Ūkininkų teigimu, žemdirbystė grindžiama vertybiniu pamatu. Tuo tvarus lietuvio šeimos ūkis, prieraišumas tradicijoms, pagarba valstybei.

Pagal žemės ūkio techniką pristatančių firmų ekspozicijas galėjai spėti lietuvius gyvenant klestėjimo metą: traktoriai vieni už kitus modernesni, galingesni, nuo šimto iki penkių šimtų arklių, tik imk ir važiuok. Siūlė suomiai, vokiečiai, amerikiečiai, lenkai, čekai.

Šeimos ūkiams, kurių ir rajone, ir šalyje daugiausia, viena įmonė siūlė Japonijoje gaminamus traktorius „Kubota“. Pasak ekspozicijos šeimininko Lino Matulaičio, japoniškos technikos kokybė žinoma visame pasaulyje. Pastaruoju metu gaminami „Kubota“ 100-175 AG traktoriai aprūpinti GPS ir autonomine įranga, užprogramuoti jie laukuose su prikabintais agregatais gali dirbti 2 cm tikslumu. Traktoriams suteikiama 5 metų garantija. Stambesniuose ūkiuose „Kubota“ tarnauja kaip pagalbiniai traktoriai, o šeimos ūkiuose, kur verčiamasi augalininkyste ir gyvulininkyste, jie yra nepakeičiami.

VĮ „Pieno tyrimai“ ekspoziciją pristatė vadovų ir specialistų komanda. Įmonės direktorė dr. Laima Urbšienė kalbėjo apie plečiamą paslaugų spektrą. Iš pieno mėginio laboratorijoje galima nustatyti ne tik žaliavos sudėtį ir kokybę, bet ir karvės ankstyvąjį vėršingumą, mastito sukėlėjus pagal galvijo DNR. Populiarėja pašarų mitybinės vertės nustatymo paslauga, laboratorijos atliekama edukacinė veikla.

Lietuvos galvijų veisėjų asociacija ir bendra Lietuvos Vokietijos įmonė „Litgenas“ pristatė miniatiūrinį karvės elgesio ir sveikatos daviklį, įsegamą ausyje. Pasak veislininkystės specialistų dr. Edvardo Gedgaudo ir Alvydo Deltuvos, pagal ausies judesius ir virpesius daviklis į kompiuterį arba ūkininko mobilųjį telefoną praneša apie galvijų vaisą, sveikatą ir šėrimą. Tai mažina pieno gamybos kaštus.

„Slėnis Nemunas“ asociacija šiemet pristatė pluoštinių kanapių produkciją, Babtų sodininkai prekiavo vazonuose pasodintais vaismedžiais ir vaiskrūmiais, įvairios firmos prekiavo gėlių ir daržovių sėklomis, netrūko naminio alaus, duonos, sausainių, sūrių ir skilandžių. Tik turėk pinigų ir noro.

Jėgas sujungę ūkininkai tampa partneriais

Smulkiesiems ūkiams vis sunkiau atlaikyti konkurencijos spaudimą. Būtent tokie ūkininkai nuo birželio 1 d. iki rugpjūčio 30 d. kviečiami teikti paraiškas pagal Lietuvos kaimo plėtros 2014 - 2020 metų programos (KPP) priemonę „Bendradarbiavimas“ veiklos sritį „Parama smulkių ūkio subjektų bendradarbiavimui“.

Žemės ūkio ministerija skatina smulkiųjų ūkių bendradarbiavimą – kartu dirbti, dalytis technika, ištekliais ir taip stiprinti konkurencingumą.

Gintas Palekas teigė, kad dar šį pavasarį į laukus turėtų išvažiuoti su nauja žemės ūkio technika, kuriai įsigyti pagalbės priemonės „Parama smulkių ūkio subjektų bendradarbiavimui“ lėšos. Sigito STRAZDAUSKO nuotrauka

Paraiška – su partneriu

Sujungę savo jėgas smulkieji ūkininkai, smulkieji miško valdytojai, fiziniai ir labai mažos įmonės tampa partneriais, kuriuos vienija bendras tikslas – didesnis ūkių našumas ir pelnas. Žemės ūkio ministerija skatina smulkiųjų ūkio subjektų bendradarbiavimą, kadangi tai mažina gamybos kaštus ir suteikia konkurencinio pranašumo.

Ūkininkai, smulkieji miško valdytojai, fiziniai ir (arba) labai mažos įmonės, norintys pasinaudoti parama pagal veiklos sritį „Parama smulkių ūkio subjektų bendradarbiavimui“, privalo teikti paraišką bent su vienu partneriu.

Žemės ūkio ministerijos Kaimo plėtros departamento Tautinio paveldo ir mokymo skyriaus vyriausioji specialistė Nomeda Padvaiskaitė informuoja, kad paraiškas gali teikti smulkieji ūkiai, kurių ekonominis dydis, išreikštas produkcijos standartine verte, yra ne mažesnis kaip 4 000 eurų ir ne didesnis kaip 7 999 eurai (numatyta šią sumą padidinti iki 15000 eurų), smulkieji miško valdytojai, kurių miško valda ne didesnė nei 10 ha, labai mažos įmonės, kurios veikia dvejus metus ir ilgiau, fiziniai asmenys, vykdantys individualią veiklą.

Įvertinama balais

Projektai paramai gauti atrenkami taikant balus už atitiktį nustatytiems atrankos kriterijams.

„Kuo mažesni ūkiai dalyvaus projektuose, tuo didesnį balų skaičių pavyks gauti. Ta pati nuostata galioja ir miško valdoms, pavyzdžiui, jeigu miško valdos dydis yra nuo 1 iki 3 ha, toks pareiškėjas gaus 15 balų, o jeigu miško valdos dydis yra nuo 3 iki 7 ha, tuomet – 10 balų. Taip pat pareiškėjai, kurie ketina vystyti veiklą, susijusią su gyvulininkystės, sodininkystės ir daržininkystės, miškų ūkio, kaimo turizmo sektorių plėtra, gaus net 20 pirmumo balų, šiek tiek mažiau – 10 balų – gaus projektai, susiję su aplinkosaugos veikla ir klimato kaita“, – apie prioritetus sako N. Padvaiskaitė.

Pabrėžiama, jog labai svarbu, kad ir pareiškėjas, ir jo partneriai neturėtų įsiskolinimų valstybei, tvarkingai vestų buhalterinę apskaitą, kad turėtų nuosavos žemės, o visa veikla turėtų būti vykdoma kaimo vietovėje. Specialistė informavo, kad supaprastintos 2018 kvietimo teikti paraiškas taisyklės – nebeliks reikalavimo prieš teikiant paraišką vesti buhalterinę apskaitą.

Priemonės tikslas

Žemės ūkio ministerija informuoja, kad priemone „Parama smulkių ūkio subjektų bendradarbiavimui“ siekiama skatinti inovacijas ir bendradarbiavimą kaimo vietovėse, stiprinti žemės ūkio, maisto produktų gamybos ir miškininkystės sektorių ryšius, siekti geresnio aplinkosaugos valdymo, sudaryti palankesnes sąlygas ūkiams restruktūrizuotis ir modernizuotis, siekiant intensyvinti dalyvavimą rinkoje ir žemės ūkio įvairinimą, didinti pirminės produkcijos gamintojų konkurencingumą.

Tikimasi, kad ši iniciatyva paskatins ūkininkus organizuoti bendrus darbo procesus, dalytis įrenginiais ir ištekliais, vykdyti bendrą ūkinę, komercinę ar aplinkosauginę veiklą.

„Net ir patys mažiausi ūkiai gali dirbti sėkmingai. Bendradarbiaujant su kitais ūkio subjektais, jų verslas gali tapti pelningas. Bendradarbiaujantys smulkieji ūkininkai daugiausia laimi optimizuodami savo veiklą, kadangi kooperuojantis galima stipriai efektyvinti daug procesų – pavyzdžiui, kiekvienas ūkininkas, siekiantis tinkamai pasirūpinti savo verslu, turi įsigijęs reikiamos įrangos, tačiau neišnaudoja jos visapusiškai, todėl ja gali dalytis su partneriais“, – priemonės naudą akcentuoja Žemės ūkio ministerijos specialistė N. Padvaiskaitė.

Finansuojamos tinkamos išlaidos

Pasak N. Padvaiskaitės, priemonės lėšos gali būti skirtos darbo procesams tobulinti, reikiamiems įrenginiams ar ištekliams įsigyti, kartu kurti verslą ar vystyti aplinkosaugos projektus. Teikiantieji paraišką pagal šią KPP priemonės veiklos sritį gali prašyti paramos įsigyti naujos žemės ūkio technikos ir įrangos, technologinių įrenginių, kompiuterinės ir programinės įrangos, naujų N, O kategorijų bazinės komplektacijos transporto priemonių, statyti naujus gamybinius pastatus, rekonstruoti ir remontuoti senus, kurti verslo infrastruktūrą.

100 procentų remiamos bendrosios išlaidos, pavyzdžiui, verslo plano parengimas, einamosios bendradarbiavimo išlaidos. O norint pirkti techniką ar kitą projekto veikloms reikalingą įrangą, skiriama 60 proc. išlaidų dydžio parama.

N. Padvaiskaitė akcentuoja, jog numatyta KPP parama bendradarbiaujantiems smulkiesiems ūkininkams – reikšminga. Vienas paramos gavėjas 2014 - 2020 metų laikotarpiu gali teikti ne vieną paraišką ir gauti iki 200 000 eurų. Vieno projekto maksimali suma negali viršyti 90 tūkst. eurų.

Dirbdami kartu ūkininkai gali daugiau

Telšių rajono Žarėnų seniūnijoje ūkininkaujantis Gintas Palekas yra vienas pirmųjų ūkininkų, nutarusių pasinaudoti Lietuvos kaimo plėtros 2014 - 2020 m. programos (KPP) priemonės „Parama smulkių ūkio subjektų bendradarbiavimui“ parama, skatinančia smulkių ūkių bendradarbiavimą. Trejus metus ūkininkaujantis vyras džiaugiasi, kad jo paraiška buvo įvertinta teigiamai ir jam atsivėrė didesnės galimybės stiprinti savo ūkį, kurti naujus ateities planus.

Iš sostinės – į kaimą

Ūkininkų šeimoje užaugęs jaunuolis pasirinko žemės ūkio specialybę – studijavo geodeziją ir žemėtvarką. Po studijų diplomuotas specialistas bandė kurti gyvenimą sostinėje. Įsigijo butą, sukūrė šeimą, tačiau dešimt metų matininku dirbusiam vyrui atitrūkti nuo kaimo nepavyko.

Kaip pats sako, darbo reikalais jam teko daug važinėti po Lietuvos kaimą, bendrauti su daugybe ūkininkų. Nuvykęs pas juos dirbo ne tik matininko darbus. Jam buvę įdomu sužinoti, kaip sekasi ūkininkams, kokia jų technika, kokias ūkininkavimo naujoves jie taiko. Ir šie su matininku mielai dalijosi savo problemomis, patirtimi.

Be to, Gintas buvo nuolatinis svečias tėvų namuose – padėdavo jiems nudirbti ūkio darbus ne tik iš pareigos, bet ir todėl, kad tai teikė malonumą. O prieš trejus metus G. Palekas su šeima paliko sostinę ir persikraustė į Telšius, Žarėnuose įsigijo žemės ir ėmėsi ūkininkavimo. „Proseneliai, seneliai čia gyveno ir dirbo. Bandysime ir mes Lietuvoje išgyventi“, – teigė Gintas, pridūręs, kad emigracija jo nevilioja.

KPP parama – paspirtis plėtrai

Ūkininkas G. Palekas prisipažįsta, kad apsispręsti žengti tėvų pėdomis ir imtis ūkininkavimo jį paskatino ir Europos Sąjungos, ir valstybės parama, teikiama ūkiams, – ir ypač smulkiems bei vidutiniams.

Dar gyvendamas sostinėje, jis gerai išanalizavo siūlomas KPP paramos programas ir jų priemones. Apie jas diskutavo su kitais ūkininkais, žemės ūkį kuruojančių institucijų atstovais. Be to, ir iš tėvų patirties žinojo, kad jei nori judėti į priekį – reikia išnaudoti tai, kas siūloma.

„Jeigu ne ta finansinė parama, Lietuva būtų likusi be ūkininkų“, – į pokalbį įsiterpia jau ketvirtį amžiaus ūkininkaujanti Ginto mama Daiva Palekienė.

Moteris teigė pasinaudojusi parama ūkiui modernizuoti, prieš trejus metus įvykdė finansinius įsipareigojimus. Ginto brolis, taip pat ūkininkaujantis Žarėnuose, paramos lėšomis susirentė tvartus.

Įsipareigojo padėti partneriui

G. Palekas, skirtingai nei tėvai ir brolis, ėmėsi ne gyvulininkystės, bet javų auginimo. Jų sėja šiek tiek per keturiasdešimt hektarų. Jis turi įsigijęs žemės ūkio padargų, tačiau, norint plėsti ūkį, jų nepakanka. Gerai, kai pašonėje yra tėvų ūkis – sulaukia jų pagalbos.

Ir vis dėlto Gintas siekia būti savarankiškas. Kaip pats sako, geriau kitiems padėti, negu laukti pagalbos. Susidėliojęs prioritetus, ūkininkas nutarė pasinaudoti galimybe gauti paramą pagal priemonę, skirtą smulkių ūkių bendradarbiavimui. Tuo labiau, kad tapti partneriu sutiko žmonos sesers vyras, smulkus ūkininkas Gražvydas Strikauskas.

Kai G. Paleko paraiška buvo patenkinta, metų pradžioje pasirašyta sutartis dėl jos finansavimo. Projekto vertė – 150 tūkst. eurų. Pačiam ūkininkui teks prisidėti 60 tūkst. eurų.

Įsigijo naujos technikos

G. Palekas džiaugiasi, kad jo paraiška buvo patenkinta. „Žemės ūkio technika nėra pigi. Ką be paramos būčiau nupirkęs už savus 60 tūkstančių eurų? Na gal kokios padėvėtos technikos“, – samprotavo ūkininkas. Pasinaudodamas Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai finansine parama, jis gerokai pagerins savo ūkio būklę. Per pirmąjį projekto įgyvendinimo etapą dar šiam pavasario darbymečiui numatyta įsigyti modernų traktorių ir plūgus. Per antrąjį etapą – priekabą ir skutiką.

Ūkininkas abejoja, ar savo jėgomis jis kada nors būtų galėjęs įsigyti tiek naujos technikos.

Už šią paramą G. Palekas įsipareigojo padėti projekto partneriui G. Strikauskui, auginančiam per 15 hektarų javų. Ši parama apima tik žemės dirbimą. Jo partneris taip pat patenkintas, kad padedant Gintui darbai suksis sparčiau, jis net pasvarsto, ar nereikėtų išplėsti savo valdas.

Svarbiausia – patikima partnerystė

Kodėl šalies ūkininkai vis dėlto nesiveržia į kooperaciją, o Lietuvos kaimo plėtros 2014 - 2020 metų programos priemonės „Bendradarbiavimas“ veiklos sritis „Parama smulkių ūkio subjektų bendradarbiavimui“ dar nėra populiari?

G. Palekas mano, kad ūkininkus gąsdina rizika, atsakomybė, įsipareigojimai, atskaitomybė.

„Be abejo, reikia teikti ataskaitas, pildyti nemažai dokumentų, atsiskaityti už kiekvieną išleistą eurą. Bet tai normalu, kai kalbama apie finansinę paramą“, – savo pastebėjimais pasidalijo Ginto mama, ūkininkė D. Palekienė.

G. Palekas įžvelgė ir kitą, anot jo, svarbiausią problemą – rasti patikimų partnerių nėra lengva. Kaime mažėja žmonių, ne vienas smulkus ūkininkas jau metė tokį verslą. O su bet kuo imtis partnerystės – rizikingas žingsnis. Tuo labiau, kai esi prisiėmęs atsakomybę tinkamai panaudoti finansinę paramą. *Užs. Nr. 17*

EUROPOS ŽEMĖS ŪKIO FONDAS KAIMO PLĖTRAI: EUROPA INVESTUOJA Į KAIMO VIETOVES

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

Alytaus Naujienos

Santaka VILKAVIŠKIO KRAŠTO LAIKRAŠTIS

Suvalkietis

Projektą remia SPAUDOS, RADIJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui. Laisvės kovų barikadose. Jaunųjų laisvės kovotojų būrelis Jiezno gimnazijoje: tarp pogrindžio agitacijos ir partizaninės kovos 1946 - 1949 (II)

Nepolitikuojame

Istorijos virsmas - tai ne tik jos praeitis, jos analizė. Iš praeities juk mokomės. Jos pamokos ypač svarbios šiandien, jos bus aktualios ir ateičiai. Kai matai nūdienoje kai kuriuos krašto, visos tautos dvasinės erozijos reiškinius, atsigręži į praeitį Juk iš ten teka daugelio mūsų bėdų ir nelaimių šaltiniai. Ten taip pat surandi asmenybes - perlus, aktyvius pilietiškus žmones, stiprius, dvasingus ąžuolus, kurių taip trūksta šiandien...

Kai matai dažną paviršutiniškumą, lengvatikystę, dažną kvailą patiklumą valdžia, kai išgirsti apie tarsi iš pasakų išplaukiančius jos darbus statant auksinius tualetus ar sidabrinius fontanus, taip ir nesupranti, ar tu sapnuoji, ar gero anekdoto klausai! Jau 1946 m. „gerovės apaštalai" visus kvietė: „Eikime saulės pasitikti", su Josifu priešakyje... Tik pokaryje ta „krašto gerovė" reiškė tautos fizinį ir dvasinį naikinimą, okupantų apsiturtinimą valdžios pareigų „gėrybėmis". Dabar išgirdęs apie gerovės kūrimą, dažnai suabejoji, kam tie žodžiai skirti. Deja, žodžiai lieka žodžiais, o dažnai pasitaikančioje gyvenimo praktikoje ta gerovė – tik atitinkamam išrinktųjų ratui, ir taip besišildančiais šlamančių srautais. Taigi kas čia tokio? Kurdami gerovę, tegul pirmiausia valdžia pati apsiturtina. Tegul apturtina savo turtais, darbais ir galimybėmis savas žmonas, savo vaikus, savo bičiulius iš reguliaraus politinio kromelio. O ten dar ir jaunieji pasekėjai metų metus savo vietos „lobių" ieškojime laukia ir nesulaukia... Kas ten tokio atsitiks, jeigu kas penktą ar šeštą gabalą, tarsi meškinai sūrį, atkąsi iš mokesčių mokėtojų sunešto lobio?.. O gal žmonėms jau užteks tik įvaizdžių pažadų miglos, surežisuotų įvaizdžio spektaklių? Netikėkime savanaudiškumu kvepiančiais pažadais, patikėkime Rasa Kazėniene ir kitais pilietiškais žmonėmis, kurie visa savo sąžine ir tvirtybe tiesos ir įstatymo, valdininko garbės kelią tiesia. Kuo daugiau tokių žmonių reikia ir mūsų kraštui!

Sugrįžtame prie žmonių, kuriems ne apsiturtinimas valdžios gėrybėmis, o Lietuvos laisvė rūpėjo. O laisvės kovotojus naikinę savo karjerą tuo metu pradėjo...

Jiezno bolševikų veikla 1946 - 1949 m.

Vartau šūsnius dar niekieno rankos neliestus nusikalstamos kraštui ir visai Lietuvai – LKP (b) Jiezno valsčiaus dokumentus. Jie dar labiau paryškina sunkias tautai ir kraštui istorines aplinkybes. 1945 metais susikūręs krašto bolševikų štabas buvo negausus. Jame vyravo MGB, milicijos, valsčiaus vykdomojo komiteto pareigūnai, atvykę iš Rusijos. Valsčiaus partiniam komitetui vadovavo rusas Korobko, vėliau jį pakeitė visiems žinomas valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininkas. Rodinas, Degtiariovas, Mitrofanovas, Balzūrinas, Maslenikovas, Mironovas, Novikovas mokė kraštą kaip kovoti su „buožiniais priešais", priešiška katalikų dvasininkija", „miškuose išsilaikusiems vokiečių fašizmo rėmėjais" kovoti (*LYA, f.742, b.1, p.1*). Bolševikai kartu su buvusiais keturiais komjaunuoliais siunčiami paskutinių grūdų iš valstiečių atimti, vykdyti rinkiminę agitaciją ir pačius rinkimus „pravesti" (daugelio neatvykusių balsus sumesti – **V.K.**), tremiamų žmonių turtus skaičiuoti, sovietų šventes minėti ir paskaitas apie „didįjį pasaulio tautų draugą J.V.Staliną" skaityti.

Bolševikai piktinosi, kad Liciškėnuose ir Sobuvoje 1946 m. rinkimai į TSRS AT kaimo žmonių buvo ignoruoti, kad „silpnas idėjinis darbas Kisieliškėse, Daukantuose, Vėžionyse" (*Ten pat, p.2*). (Tuos kaimus iš esmės kontroliavo krašto partizanai - **V.K.**).

1948 m. stalininės partijos gretas pradėjo pildyti stribai, kurių Jiezne ir krašte buvo penkios dešimtys, milicininkai. Vienok, stalinizmo pasekėjų gretos neišaugo, nesiekė net dešimties narių. Lietuvos partizanai šiems tautos dvasios naikinimo narkotikams kelią užkirto. Tik palaužus partizaninį judėjimą 1953 m., pasipylė šūsnys besiprašančių komunistinės aušros pasitikti, saldaus valdžios kąsnio paragauti… (*LYA, f.2896, b.2, p.27-28*).

Priešinimasis bolševizavimui Jiezno krašto mokyklose

Nežiūrint bolševikų pastangų, jiems net 1949 m. pabaigoje nepavyko padaryti įtakos krašto švietimui. Moksleiviai dar buvo tėvų auklėjimo įtakoje. Mokyklos ne kartą buvo Jiezno valsčiaus LKP(b) komiteto nuolatos svarstomos ir kritikuojamos. 1949 m. Jiezno gimnazijoje iš 378 pionieriško amžiaus pionierių buvo tik 30, iš 201 komjaunuoliško amžiaus komjaunuolių buvo 22, nors per kelerius metus organizacija išaugo nuo 4 narių Sovietų buvo sukritikuotos pradinių klasių mokytojos Krušnauskaitė, Pakrosnytė, o ypač Sobuvos mokytoja Ambrazevičiūtė (*Ten pat, p.22*). Bolševikų susirinkimuose net 1950 m., jau Jiezno rajono laikotarpiu, ypač daug kritikos buvo pažerta Jiezno gimnazijai: „Trūkumai yra gimnazijos vadovybės. Iš mokytojų blogai dirbo Gobis, Tubutytė, Tarvydaitė, švietimo skyriaus vedėjas drg. Gelžinis visai nedirba. Geriausiai dirba direktorius Lisas, mokytoja Mieldažytė (*Ten pat*). Švietimo skyriaus vedėjui buvo priekaištaujama, kad jis net mokytojų konferencijos metu nekalbėjo apie komjaunuoliškų eilių augimą (*Ten pat*).

1950 m. vykusiame partijos narių susirinkime viską akcentavo Jiezno MGB skyriaus viršininko Mitrofanovo žodžiai: „Mes volkomo posėdyje nepripuolamai jus išklausome. Jūs auklėjate jaunąją komunistinę kartą. Kas mūsų gimnazijoje dedasi? Dar yra tokių komjaunuolių, kurie yra tik tuo vardu prisidengę, kaip pavyzdžiui mokytojas Grinkevičius. Todėl ir gaunasi visokių lapelių klijavimas ir t.t. Gimnazijos vadovybė yra tiek apsileidusi, kad mažai į tai kreipia dėmesio" (*Ten pat*).

Jiezno gimnazijos moksleivis Vytautas Valatka.

Vaikystės rakursas į Strazdiškes

Sovietmečiu mūsų istorinė atmintis buvo okupantų ir jų parankinių užtemdyta. Bet mes net ir tada girdėjome apie Lietuvos savanorius. Žinojome, kad Strazdiškės – krašto savanorių Meka. Čia iki mirties gyveno Stasys Jakimavičius, Juozas Beržinskas, Aleksas Pranskevičius, Jonas Oželskas. Žemes Strazdiškėse turėjo savanoriai: Jonas Adomaitis, Kazys Stanevičius. Deja, tema apie Lietuvos partizanus ir pogrindininkus buvo tabu arba pasireiškė tik laisvės kovotojų niekinimu… Mano anapilin išėjęs tėvukas dažnai būdavo pas Strazdiškių darbštuolius Valatkas, dažnai prašydavo kolūkio vairuotojo Algio Valatkos pagalbos asmeninio sklypo bulvių ar obuolių derliaus transportavimui į Vilniaus ar Kauno turgus. Net pats Valatka Algis, Vytauto brolis, geras ir paslaugus žmogelis mane dažnai pamatydavo žingsniuojantį iš mokyklos ir pavėžėdavo nuo miestelio iki Liciškėnų. Bet nei jis, nei tėvukas apie Valatką Vytautą, Jaunųjų laisvės kovotojų būrelio narį ir jo slogią tremtį, neprasitarė. O ir pačioje Valatkų šeimoje ši tema nebuvo garsinama. Vytauto Valatkos dukters, Jiezno gimnazijos vyr. bibliotekininkės Vitalijos Rudienės žodžiais tariant, buvo kalbama tik apie kažkokį tėtės parašytą eilėraštį, dėl kurio šis pateko į kalėjimą. Aišku, kad nebuvo jokio eilėraščio, bet buvo aktyvi Lietuvos patrioto veikla.

Dukters Vitalijos žodis

„Papasakoti apie savo tėtį Vytautą Valatką galiu labai mažai. Su juo išsiskyrėme, kai broliui buvo 14, o man - 16. Jis Anapilin iškeliavo tuomet, kai Lietuvos laisve net nekvepėjo (1978 -aisiais).

Į saugumiečių rankas tėtis pakliuvo iš mokyklos suolo, todėl nei jo mokyklinių užrašų, nei dienoraščių vartyti neteko. Jei ir buvo tokie, tai galbūt liko tėviškėje Strazdiškėse. Močiutė mums perdavė iš Sibiro tėtės parsivežtas labai brangias relikvijas - iš duonos padarytą rožinį, iš dantų šepetėlio padarytą kryželį.

Vytautas Valatka (Nr.5) krepšinio aikštelėje tremtyje.

Dar vienas labai brangus daiktas – iš Sibiro atsiųsta krepšininkų fotografija (tėtė - 5 numeris). Ją teko matyti filme „Kita svajonių komanda". Jau Anapilin išėjusios močiutė ir teta prisimindavo: „Vytui leido perduoti siuntinuką iš namų į tuometinę saugumiečių būstinę Jiezne".

Broliui ir man, tarybinių laikų moksleiviams, mažiems esant, tėtis apie savo praeitį prasitardavo labai taupiai, bijojo mums pakenkti, nenorėjo, kad kam nors prasižiotume."

Valatkų šeima

Vytauto Valatkos tėvukas Jurgis, kilęs iš Birštono apylinkių, gimė 1897 m. Vytauto Valatkos mama Marija, d. Mataušo, gim. 1894 m. Čia, buvusiame Jiezno dvaro kaime, nuo 1924 m. pavadintame Strazdiškėmis, netoli Jiezno ežero ir gimė visi Valatkų vaikai. Genė – 1924 m., Vytautas – 1930 m., Algis – 1932 m., Sigitas – 1940 m. Šeimoje taip pat augo Vytauto sesuo Valatkaitė - Pempienė Adelė, gim 1926 m. Šeima buvo mažažemė, turėjo tik 3,66 ha žemės, namą, ūkinius trobesius, 1 karvę, 1 kiaulę (*Ten pat, p.205*).

Vytautas Valatka pogrindinėje kovoje

Kaip gali jaustis Vytauto Didžiojo metais gimęs jaunuolis, kai okupantai trypia tai, ką jis matė savo akimis, girdėjo iš tėvų, kaimo senolių ir pamokslų bažnyčioje? Jis galėjo tik neapkęsti sovietų ir jų talkininkų naikinusių Lietuvą.

1945 metais rudenį Vytautas buvo Jiezno gimnazijos ketvirtokas. Vieną dieną prie jo po pamokų priėjo klasiokas Vytautas Melenkevičius. Jis papasakojo, kad klasėje veikia aktyvi patriotinė organizacija, Jaunųjų laisvės kovotojų būrelis (JLKB). Pakvietė prisijungti. Valatka sutiko. Melenkevičius jam davė ant atsinešto lapelio surašytą slapyvardį „Kadagys". Melenkevičius, pogrindinės organizacijos vadovas, kaip Valatkai išrašė organizacijos nario pažymėjimą, kurį šis paslėpė kluone po šiaudais. 1947 m. vasarą Vytautas Valatka žvejojo Jiezno ežere. O jo tėvas tuo metu kluone tvarkė šiaudus. Radęs tą pažymėjimą, aišku, nenudžiugo. Jį sunaikino (*Ten pat, p.242*).

Nuo 1946 metų prasidėjo aktyvi Vytauto veikla platinant partizanų atsišaukimus ir Dainavos apygardos partizanų laikraščius. Vaikinas iš Strazdiškių daugiau kaip 10 kartų platino partizanų atsišaukimus ir tris kartus Dainavos apygardos partizanų laikraščius (*Ten pat, p.233-234*).

Vytautas daugiausia bendravo su organizacijos vadovu Vytautu Melenkevičium. Periodiškai šis aprūpindavo klasioką partizanų atsišaukimais. Keletą kartų Vytautas Valatka juos yra sava ranka padauginęs, perrašęs. 1946 m. Vytautas Valatka gausiai išplatino atsišaukimus, raginančius nedalyvauti TSRS AT rinkimuose (*LYA, f.k-58, ap.1, b.42931/3. p.243*).

Vytauto Valatkos tremties kryželis.

Vytautas Valatka keletą kartų atsišaukimus gavo iš Damijono Randžio. Šis vaikinas jam buvo autoritetas, nes jis palaikė glaudžius ryšius su partizanais Vladu Kimantu – Girėnu, Vladu Vansevičiumi – Spyruokliu. Jonu Čiupu – Egliu. Vladu Bunevičiumi – Berželiu, Motiejumi Jaruševičiumi – Lakštingala. Jonu Valatka – Kardu. Vytautas taip pat matė Damijoną su šautuvu, žinojo, kad per karinio apmokymo pamokas šis sugebėjo pakeisti kai kurias automatinio ginklo detales (*Ten pat., p.244-245*).

Vytautas turėjo svainį komjaunuolį Petrą Pempę, kilusį iš Liciškėnų, dirbusį Jiezno valsčiaus sekretorių, aktyviai dalyvavusį visose valdžios akcijose… 1947 m. Vytautas jam davė paskaityti partizanų laikraštį „Laisvės varpas". Svainis jį perskaitęs sudraskė. Į klausimą, kur jis laikraštį gavęs, Vytautas atsakė: - Radau. (*Ten pat, p.234*).

Svainis neišdavė. Šio likimas tragiškas. Jį nušovė 1948 m. Liciškėnuose, Lauryno Ligeikos sodyboje, besiruošiant medžioklei, nežinomi vyrai, galėjo būti ir partizanai. Radę pas Petrą Pempę pistoletą ir valdišką pažymėjimą, jie į šį nukreipė pistoletą. Iki šiol atsimenu Apolonijos Pempienės, mano senelio sesers amžinus, iki ašarų priekaištus vyrui Adomui Pempei, pirmos, 1920 m. Jiezno valsčiaus tarybos sekretoriui: - Nebūtum sakęs jam eiti dirbti sekretoriumi, turėtumėm ir dabar Petrą...

Svainio mirtis niekaip negalėjo pakeisti Vytauto idėjinio nusistatymo. Jis du kartus 1947 ir 1948 metais aukojo atitinkamai 15 ir 3 rublius partizanams remti.

Dažniausiai Vytautas atsišaukimus išklijuodavo Jiezne, Liciškėnuose ant telefono stulpų, ant pakelės medžių.

Bus daugiau

Vytautas Kuzmickas, istorikas

Jiezno Gimnazijai

Įsakymas Nr. 14

p. 14

1947 m. spalių mėn. 28 d.

Gimnazijos direktoriaus 1947 10 28 P.Liso įsakymas.

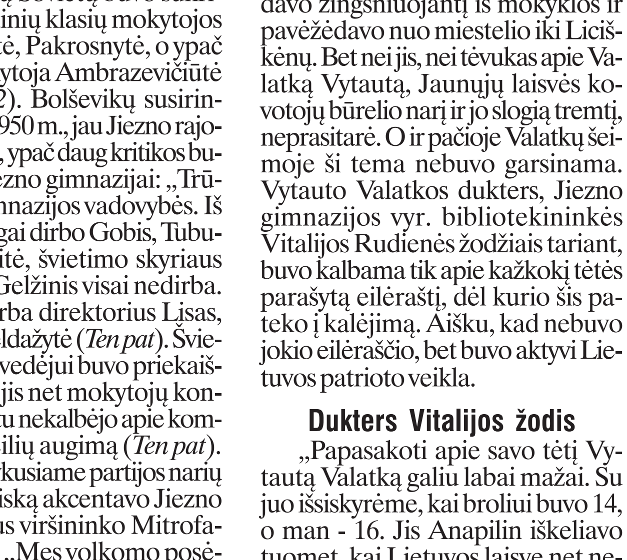

194 m.
Pavardė ir vardas

JLKB narių - 4 klasės gimnazistų mokymosi dienynas - 1945 m.

Nemunėlis

Po tėviškės dangum „į didelį ir aukštą kelią“

Tautvydas VENCIUS

Prieš daugel metų
Šventadienių tyliaisiais vakarais
Aš mėgdavau nuo tėviškės kalnelio
Žvilgsniu apimt gimtinės plotą...
(Vincas Mykolaitis - Putinas)

Nuo tada, kai tik su Naujosios Ūtos mėgėjų teatro grupe parengėme poetinę kompoziciją, paremtą Vinco Mykolaičio - Putino kūryba, ir parodėme ją ant Aušrakalnio, mintyse tik ir teskamba poeto eilėraštis „Į didelį ir aukštą kelią“. Remiamės rašytojo kūryba, skleidžiame jo vertybes ir kūrybinę išmintį, kuri nukeliaus ir į šimtmečio Dainų šventę Vilniuje.

Susimąstau, kiek to kūrybinio pajautimo, gyvenimiškų vertybių, kūrybinių etiudų, užkoduotų aplinkoje, slepiasi rašytojo jaunystėje pramintuose takuose? Ar tai galima išreikšti poetiniu žodžiu?

Ant tėviškės kalnelio tokie savi ir suprantami atrodo rašytojo išgyvenimai, gyvenimo horizontų platėjimas, prigludimas šiurkščioje kalnelio žolėje ir suvokimas, jog veržlioms mintims nėra ribų – jos kliūčių nesutinka. Ir čia iš pat krūtinės, iš Putino parafrazių veržte veržias:

Prigulsiu, rodos, po dangum
Ir visas visas susiliesiu,
Kaip lašas žemėje sauson
Prie savo gimto lizdo...

O tiek beržų jau pasodintų
Viršūnių ir gelmių karaliais auga.
Pasiekti noris jų lajas,
Bet dar mažai jėgų ir ryžto.

Taip kelias tęsiasi toliau
Ir vis didesnis ir aukštesnis daros,
Tebus ir šiandien, ir toliau
Būties aušra sutviskus.

O štai kaip prasideda žmogaus kelias... Tėviškė mažame kaimelyje – senelių namai, tėvų pėdos, pusbrolių ir pusseserių šurmulys, bėgimas pasėdėti ant akmens, žvelgimas į pašonėje stūksančią rašytojo gimtąją sodybą. Nežinau, kiek vaikystėje teko joje lankytis. Jau kur kas vėliau, sausio 6 -ąją, per poeto gimtadienį, nekart teko įkūnyti vieną iš Trijų Karalių, lankytis ir visiems priminti, kad čia, Pilotiškių kaime, gimė didis rašytojas, vėliau parašęs: „Aš nei vergas, nei karalius, tik žmogus“, tačiau tapęs žmogaus sielos viršūnių ir gelmių poezijos karaliumi...

O tos žmogaus sielos viršūnės ir gelmės... Pradžioje lyg tas kopimas į neaukštą kalnelį, žvelgimas į gimtinę, platus žvilgsnis į Tėvynę, o galiausiai ir į pasaulį. Ne pro kompiuterio ar televizoriaus ekraną, ne kokiame šurmuliuojančiame didmiestyje, net ne bažnytkaimyje. Iš kur toks žmogaus dvasios pajautimas, noras pažinti pasaulį, ryžtas palikti savo mylimą kraštą? Vadinas žmogaus dvasia augimui gali subręsti tik namuose, giliame savęs sutapatinime su tuo, kas supa aplink. Todėl vis neramina tas vakaro grožis, tas viduje augantis kalnelis, ant kurio noris užlipti. O kur dar didelis ir aukštas kelias – jis ir traukė, jis ir gąsdino...

Man reikia sodų žydėjimo,
Kada audros aplenkia tolimą kelią,
Negaliu šįryt jo aš palikti,
Nes gandrai iš lizdų sparnus kelia...

Dar trumpai atsikvėpti gimtinės arimuos,
Kol jų neišardė pavasario stygos,
Dar pažvelgt minutėlę į žolės trapų augimą
Ir suvokt, kad ne visus laimė priima...

Už tolimą ir aukštą kelią,
Už gyvenimą, svaiginančiai gerą!
Sava žemė tegul nemiega,
Sugrįšiu čionai, kur gandrai lieka…

Tas kelias atvedė ir į Vilniaus universitetą. „Girdėjome kaukšint jo lazdą ilgais Vilniaus universiteto koridoriais, sunkų jo kosulį šaltose auditorijose – ir mums atrodė, kad esame milžino paunksmėje, ne tik jo mokomi, bet ir jo saugomi – nes juk mokytojas yra ir saugotojas, ir gynėjas: ir to dalyko, kurio moko, ir to žmogaus, kurį moko“ (cit. pg. Just. Marcinkevičiaus „dienoraščiai ir datos“, 2012, 250 psl.). Mėginsiu įsiklausyti ir aš senuosiuose universiteto rūmuose, gal ten sutiksiu poetą?

O dabar atsigrįžtame į kalnelį, jį saugančius beržus. Ėjo čia kadais Vincas Mykolaitis-Putinas, einame mes... Argi daug pasikeitė toji aplinka, laukų plotai, pramintų takų vingiai? Vis girdime tylų beržų ošimą, jų prisiminimus, glaudžiamės prie beržų – jie dar ilgai išliks mums artimi...

Artumas to, kas mumyse,
Beržų malda lig pavargimo.
Tai kintančio pasaulio šviesoje
Akių gelmė saulės zenite.

Atgimk ir kilk iš naujo
Tolybės atšvaitų mirgėjime,
Beržų maldos šnabždėjime,
Eilėraščio eilutės šviesoje.

Susitiksime visi po Vinco Mykolaičio-Putino tėviškės dangumi gegužės 26 -ąją, minėdami 125 -ąsias jo gimimo metines. Nueisime ir ant Aušrakalnio, užeisime į rašytojo klėtelę, kurioje jau atnaujinta ekspozicija, prisėsime sode... Bus vėlyvas vėlyvas pavasaris. Atmintyje vėl iškils: „Antai ten dunkso tėviškės kalnelis,/ Pakvipo kačpėdėlės ir rausvi čiobreliai.../ Lydėjo jie mane nuo tolimos jaunystės,/ Telydi ir toliau į didelį ir aukštą kelią.“

Tu nebijok tyliųjų žingsnių,
Sugirgždančių senų klevų dainos...
Net jei vien tai ramybę sugrąžina,
Nutolus vėlei ilgesį atneš...

Tu dar sustok ir įsimink saulėtekį,
Vienintelį atodūsį, išeinant pro vartus...
Juk šiandien tu ne svečias čia atėjęs,
Kas jei ne tu, užmiršęs nugarą atgręš…

PRANEŠIMAS

2018 m. balandžio 30 d. 10 val. UAB „Hidrosta“ patalpose Pramonės g. 9, Prienai, kviečiamas visuotinis bendrovės akcininkų susirinkimas.

Susirinkimo darbotvarkė:
1. Bendrovės valdybos ataskaita už 2017 m.
2. Įmonės finansinės ataskaitos už 2017 metus tvirtinimas.
3. Pelno (nuostolio) paskirstymas.
4. Bendrovės valdybos rinkimai.

Susirinkimas vyks UAB „Hidrosta“ patalpose, Pramonės g. 9, Prienai.

Bendrovės valdyba

In memoriam

Birutė Bernadeta RAILAITĖ - GRIŽIENĖ

1931 - 2018

Kad išpuošė diena:
Rankas - gėla,
Pečius - skarotu nuovargiu,
Širdy ji abejonę pamerkė -
lyg gėlę vazoje.
Sukaustė kojas pančiais negalios,
O mintį ji apkarstė netikėjimo karoliais.
Jaučiu, kaip traukiuos nuo savęs...

Amžinasis gyvenimo medis vis meta savo lapus, kad jų vietoje užaugtų kiti. Toks tas gyvenimas: kažkada atvedęs, pavasariui bundant jis Amžinybėn išsivedė Birutę Grižienę - dar vieną Jiezno krašto vaikų mokytoją.

Savo gyvenimo takelį Birutė Railaitė - Grižienė pradėjo 1931 metų rudenį vaizdingoje Aukštaitijos žemėje. Charakterio bruožus ir savybes, kurių prireiks gyvenime, formavo gausi, draugiška, giliai religinga ir patriotiška tėvų ūkininkų šeima, skaudžiais karo ir pokario metais išgyvenusi sunkią benamio dalią, šeimos narių žūtį, tremtį, nesibaigiantį nerimą dėl gyvųjų likimo. Baigusi Čerelių pradinę mokyklą, Birutė mokėsi Šėtos progimnazijoje, Panevėžio II mergaičių gimnazijoje, vėliau baigė Vilniaus pedagoginio instituto Lietuvių kalbos ir literatūros fakultetą. Dar besimokydama institute pradėjo dirbti lietuvių kalbos mokytoja, tad į Jiezną 1960 m. atsikėlė, jau turėdama kelerių metų darbo patirtį ir nuo tada daugiau kaip tris dešimtmečius mokė Jiezno krašto vaikus lietuvių kalbos ir literatūros.

Darbuojantis Jiezne, Mokytojos profesinis talentas skleidėsi kaip gėlės žiedas. Ji pati sakė, kad tai buvo prasmingiausias jos gyvenimo etapas, nes pedagoginis darbas mokykloje sutapo su asmenine branda. Taip ir norisi cituoti velionės mintis: „Branginu vaiko artumą ir siekiu jo. Ir mokomajame, ir auklėjamajame darbe vadovaujuosi principu: remtis gėriu, kurio turi kiekvienas vaikas“, „Niekada neužmirštu, kad mane likimas pastatė tarp literatūros ir jauno žmogaus. Todėl kartais save lyginu su kukliu scenos apšvietėju, kuris prožektoriumi ištraukia iš tamsos aktoriaus veidą, rankas ar kokią kitą scenos detalę. Ką apšviesiu aš, tą ryškiai pamatys ir vaikai. Ir kokia šviesa apšviesiu, gal taip ir išgyvens. Ir viliuosi: nesuprato šiandien, gal suvoks kada nors – po dešimties ar dvidešimties metų...“

Taip ir ėjo gyvenimas – klasę po klasės, kartą po kartos vedant žmogaus pažinimo takeliu. Kai kam kūrybinės akimirkos pamokoje ar literatų būrelyje atvėrė spalvingą poetinį pasaulį, o kai ką palydėjo ir iki svaigios eilėraščio erdvės. Į knygas klostėsi ir pačios Mokytojos mintys: prisiminimais („Mano Čereliai“), eilėraščiais („Kaip man jus apkabinti“). Raukšlelėmis ir sidabru, nesuskaitomais garbės raštais ir kitais oficialiais darbo įvertinimais, nesibaigiančia mokinių ir jų tėvų padėka ir pagarba klojosi gyvenimo patirtis ir išmintis.

Kaišiadorių vyskupui J.Matulaičiui pakvietus, nuo 1991 m. B.Grižienė aktyviai darbavosi Kaišiadorių vyskupijos Katechetikos centre: buvo pirmoji šio centro vedėja, vadovavo Katechetų rengimo mokyklai Kaišiadorių vyskupijoje, organizavo seminarus, tikybos mokytojų dvasinio ugdymo programas, koordinavo tikybos dėstymą vyskupijos bendrojo lavinimo mokyklose, šešerius metus vadovavo Kaišiadorių vyskupijos Caritas centrui. Jos iniciatyva Kaišiadorių vyskupijoje įkurta katalikiška organizacija „Vilties tiltas“. Ir vis rašė: gimė mąstymai kiekvienai dienai pagal Šv. Rašto ištraukas „Vilties kelyje“, parengta monografija „Kaišiadorių vyskupas Juozas Matulaitis“. Ne veltui 2007 m. B.Grižienė buvo apdovanota Popiežiaus Benedikto XVI kryžiaus ženklu - apdovanojimu Už Bažnyčią ir Popiežių (lot. Pro Ecclesia et Pontifice). Šiuo apdovanojimu pagerbiami tikintieji pasauliečiai už reikšmingus darbus bei nepaprastą stropumą Bažnyčios darbo baruose.

Glaudžias prie lango
Vakaras.
Į violetinę skarą
Įsupa mažą širdį:
Nebespurdėk,
Nutilk.
Grįžta žodžiai į lūpas
Tie, kurių nepasakėme,
Priekaištu grįžta
Meilė, mirusi
Pakely.
Ko jūs, sušalę pirštai,
Glaudžiate delnus maldai?
Ko jūs, išgąsdinti žodžiai,
Išsirimuojat giesme?
Klaupkim,
Tikėkim,
Prašykim –
Guoskime sąžinę:
Galgi?
Gal apsiverks akmenėlis
Ryto šaltinio
Dugne? *(B.Grižienė)*

Tebūna lengva Jums, Mokytoja, Lietuvos žemelė. Nuoširdi užuojauta artimiesiems.

Jiezno gimnazijos bendruomenė

Kašoniškiai paminėjo Žemės dieną ir paukščių sugrįžimą

Kašonių bibliotekoje vyko šventė, skirta Žemės dienai ir paukščių sugrįžimui paminėti.

Dar kelios dienos iki šios datos prie įėjimo į biblioteką rikiavosi inkilų paroda. Inkilus, skirtus daugiausia varnėnams ir zylutėms, pagamino Kašonių gyvenvietės vaikai kartu su seneliais ir tėvais. O inkilai įvairiausi - nuo pačių meniškiausių, tobuliausių iki paprasčiausių, gal ne tokių tikslių. Juk juos gaminant ne mažiau svarbu procesas, kuris padaro glaudesnį emocinį vaiko ir tėvelių ryšį, suteikia vaikui meistrystės įgūdžių ir žinių apie gamtą. Išmokęs rūpintis žvėreliu ar paukščiu, toks vaikas tikriausiai nepuls laužti medelio, petarda išsprogdinti lesyklėlės ar tyčiotis iš savo bendraamžio.

Į renginį atvyko Nemuno kilpų regioninio parko vyresnioji specialistė (kultūrologė, gidė) Ramutė Milušauskienė, atsakinga už informaciją, renginių organizavimą, kultūros paveldą, ir to paties parko vyresnioji specialistė Rosita Dirgienė, atsakinga už aplinkosauginį švietimą ir mokymą. Rosita vedė pamoką apie gamtą „Paukščių laikrodis“. Susipažinome, kurią valandą bunda paukščiai, ir kaip jie čiulba, sužinojome, kad 2018 metai paskelbti Tetervino metais. Tai reiškia, kad didelį dėmesį šiais metais skirsime tetervinams, kurių Lietuvoje belikę vos du tūkstančiai.

Ramutė supažindino su Žemės dienos paminėjimo

istorija, Nemuno kilpų lankytinomis vietomis, visiems dalyviams padovanojo ką tik išleistą knygelę „Piliakalniai Nemuno kilpų regioniniame parke“.

Po pamokos apie gamtą susirinkome bibliotekos kiemelyje, kur gausu medžių, bet juose nebelikę nė vieno inkilo. Pagamintus inkilus į medžius sukelti padėjo Mato brolis Kevinas su tėveliu Ričardu ir Ovidijaus senelis Juozas. Kiek džiaugsmo buvo vaikams, kai jų atsinešti inkilai papuošė bibliotekos kiemelio medžius.

Inkilų savininkams buvo įteikti padėkos raštai bei rėmėjų šokoladai, lipdukai, knygelės apie gamtą. Pasivaišinę arbata ir saldainiais susirinkusieji apžiūrėjo vaikų piešinių parodą, skirtą Žemės dienai. Norėtųsi, kad ši šventė taptų tradicine. Dėkojame visiems, prisidėjusiems ją organizuojant. Renginį organizavo Kašonių biblioteka kartu su kaimo bendruomene „Kašonys“.

Danutė Bajorienė
Kašonių bibliotekos bibliotekininkė

Prienų Turguje

Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Kad linkėjimų žodžiai vieni kitiems būtų ištarti iš širdies...“

Pavasario rytą prieš Verbų sekmadienį saulė šildė vis stipriau, tad ir šurmulio įvairiuose turgaus kampeliuose buvo daug daugiau. „Prasidėjo gyvybės žadinimo metas“, - šypsodamiesi kalbėjo ilgamečiai turgaus prekeiviai, sulaukę daugiau pirkėjų. Eilutė jų nuo ankstyvo ryto rikiavosi prie sėklų kiosko, kur patarimų negailėjo jomis prekiaujantis Eligijus.

Ne tik šluotų – ilgesnių ir trumpesnių buvo surišęs šluotų rišėjas, bet ir verbų, už kurių vieną prašė 0,50 euro. Kitur už kadagio šakelę prašė „tiek, kiek negaila“, įprastą verbą, kurioje ir kadagio šakelė, ir rugio varpa, ir tujos šakutė, pardavė taip pat už 0,50 euro. Laimos verbos, kuriose buvo įrišta ryškiomis, bet solidžiomis spalvomis nudažyti „kačiukai“, smulkūs gvazdikai ar kitos gyvos gėlės, kainavo 2 eurus. Pradėjusi prekybos gėlėmis sezoną, ji sakė, kad jau perkamos ir tulpės, kurių žiedas kainuoja 0,60 euro, narcizai – 0,50 euro, rožės – 1,20 euro ir kt.

Didelis pasirinkimas pašarų įvairiems augintiniams buvo pakeliui ūkinių gyvūnų turgavietės link. Pirkėjus arčiau traukė dzūkiška šnekta gerų, linksmų žodžių negailintis savo rankų darbo gaminiais prekiaujantis dzūkelis. Greitai jis išpardavė inkilus po 5 eurus, pirkėjų dar laukė inkilai pelėdoms, kurių vienas kainavo 20 eurų, šulinio rentinys už 230 eurų, šunims būdos, kurių kaina, priklausomai nuo dydžio, svyruoja nuo 40 iki 100 eurų. Ne vienas susidomėjęs atidarė pažiūrėti lauko „namuko“ dureles, už kurį meistras prašė 200 eurų. Dzūkai geri žmonės, todėl tuo pasinaudojus, susidomėjus minėtais darbais, dzūkeliui galima ir paskambinti, nes nuolaidų, sakė, cikrai bus, tel. 8 610 68 736.

Čia pat dviratį išbandė jį kiek vėliau įsigijęs vyras, pasidžiaugdamas, kad „atidarys sezoną taku Birštono link“. Ir vaikams, ir suaugusiesiems dviračių buvo galima išsirinkti iš didelės jų pasiūlos. Į gyvulių turgavietę pasukti ragino ir šurmulys, ir gaidžių giedojimas „choru“. Ypač didelis būrys balandininkų šnekučiavosi tarpusavyje, o ir taikos nešėjų – balandžių – buvo įvairių veislių ir didelis pasirinkimas.

Paukščių augintojas iš Birštono seniūnijos jiems labai gražų namuką, kuriame jie laisvai jaučiasi porelėmis ir pirkėjams patogu apžiūrėti, kaip sakė, „rentė per žiemą“. Už porelę įvairių spalvų kochankinų veislės (jų kojelės ir su „kojinėmis, ir su batais“) jų pardavėjas prašė 25 eurų, sultonų veislės porelė kainavo ir 25 eurus, už muskusinę antukę norėjo gauti 10 eurų, už pentarką – 10 eurų, už kaimišką gaidį – 5 eurų, o už veislinį – 15 eurų. Gražų giedorių orpingtonų veislės, Šilavoto krašte užaugintą, nupirkęs, Romas jo nespėjusiems įsigyti mielai sutiko dar kartelį iš maišo ištraukti ir stabtelti atminimo akimirkai. Už šį gaidį jo šeimininkai prašė 12 eurų, už vendotų veislės porelę – 30 eurų. Šilkinių gaidį pardavė už 10 eurų, o ilgakaklį žąsiną – už 25 eurus. Į pirkėjų maišus kraunamos blaškėsi vištos. Pradėjusi dėti kiaušinius višta kainavo 6,50 euro, už mėnesio pradėsianti dėti – 6 eurus. Labai didelis pasirinkimas buvo ir jauniklių, ir vyresnių triušių. Padaugėjo ir jų augintojų. Kaip vienas jų sakė: „atsikėliau, žiū - jau pavasaris, kaimynai sujudo, reikia ir man į turgų važiuoti. Pasisekė – vieną jau pardaviau“.

Toks gražus rytas prieš Verbą negalėjo būti be margučių. Už vieną jų moteris prašė vieno euro. Beje, galima buvo turguje rasti ir medinių

(Nukelta į 8 p.)

Prienų turguje perki, savo kraštą tu remi!!!

Žolės gaisrai neša ugnį į sodybas ir miškus

Lietuvoje vis daugėja žolės gaisrų, kuriuos neretai sukelia padegėjai. Per praėjusią parą ugniagesiams jau teko gesinti 50 gaisrų atvirosiose teritorijose. Iš viso šiemet jau kilo per 260 tokių gaisrų. Dažniausiai žolė liepsnoja Vilniaus apskrityje, kur šiemet gesinti 107 gaisrai, ir Kauno apskrityje, kur kilo 59 tokie gaisrai. Prienų rajone šiais metais jau kilo 3 gaisrai, kurių priežastimi buvo žolės deginimas.

„Pastebėjus savo žemėje gaisrą ir nesiimant priešgaisrinės apsaugos priemonių – nepranešant ugniagesiams, ar nebandant užgesinti patiems, žemės savininkai gali būti nubausti nuo 50 iki 300 eurų bauda“, - sako Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo valdybos vyriausiasis specialistas **Aurimas Gudžiauskas**.

Ugniagesiai primena, kad už žolės deginimą gresia administracinė atsakomybė. Už ražienų, nenupjautų ir nesugrėbtų žolių, nendrių, javų ir kitų žemės ūkio kultūrų deginimą gali būti skiriama nuo 50 iki 300 eurų bauda, o įmonių vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims – nuo 120 iki 350 eurų. Dar didesnės baudos gresia už durpynų ir durpingų pievų deginimą. Pažeidėjams taip pat gali tekti atlyginti gamtai padarytą žalą, kuri kartais siekia ne vieną šimtą eurų.

Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie VRM informacija

„Tele2“ sprendimas padės tėvams kontroliuoti vaikų išlaidas

Vis daugiau tėvų nori ne tik stebėti, ką jų atžalos veikia internete, bet ir turėti galimybę kontroliuoti jų veiksmus. Atsižvelgdama į tai, mobiliojo ryšio lyderė „Tele2“ patobulino savo savitarnos programėlę – nuo šiol tėvai tiesiog savo telefonuose galės tikrinti ir valdyti vaikų išlaidas.

„Besikeičiantys vartotojų poreikiai diktuoja mobiliojo ryšio paslaugų tendencijas. Savo klientams kuriame ir tobuliname sprendimus, kuriais naudotis būtų paprasta bei patogu“, – sakė Petras Masiulis, „Tele2“ generalinis direktorius.

Nemokama operatoriaus savitarnos programėlė „Mano Tele2“ pasipildė nauja funkcija, leidžiančia realiu laiku telefone valdyti su savo paskyra susietų mėnesinio mokėjimo numerių išlaidas. Tai bus ypač patogu savo vaikų mobiliąsias išlaidas kontroliuoti norintiems tėvams.

Programėlėje galima stebėti ir pakeisti visų turimų numerių kredito limitą, peržiūrėti mokėjimų istoriją, užsakyti daugiau mobiliųjų duomenų. Taip pat programėlės naudotojai

gali itin greitai ir patogiai – vos kelių mygtukų paspaudimu – atsiskaityti už savo mėnesio sąskaitas.

Kita tėvams itin aktuali funkcija – galimybė stebėti vaiko numerio naudojimo statistiką. Nuo šiol bus galima matyti, kiek skirtingu metu buvo išnaudota interneto duomenų, išsiųsta SMS žinučių, prakalbėta minučių ir kaip keitėsi mėnesio sąskaitų dydis.

Tėvai, kurių vaikai ar kiti šeimos nariai naudojasi išankstinio mokėjimo „Pildyk“ paslaugomis, programėlėje gali jiems papildyti sąskaitą. Tereikia suvesti išankstinio mokėjimo numerį ir pasirinkti sumą, kuria norima ją papildyti.

Operatoriaus atnaujintoje programėlėje yra aktuali skiltis ir apie taisomo telefono būklę žinoti norintiems vartotojams. Sugedus telefonui, įsidiegus programėlę į pakaitinį įrenginį ir prie jos prisijungus – galima stebėti „Tele2“ Telefonų priežiūros centre remontuojamo išmaniojo statusą.

Daugiau apie programėlę, skirtą ir „Android“, ir „iOS“ operacinėms sistemoms, sužinoti galima čia: *https://tele2.lt/privatiems/programele-tavo-telefone*

Amžinąjį atilsį...

Jūsų širdyje ir mintyse – neišmatuojamas paties brangiausio žmogaus – Mamos – netekties skausmas. Dėl mylimos Mamos mirties nuoširdžiai užjaučiame Rimantą DUBINSKĄ. Mūsų tyli, nuoširdi atjauta tepalengvina šią gėlą, suteikia Jums stiprybės.

UAB „Prienų butų ūkis“ darbuotojai

SPRENDIMAI, PRIIMTI BIRŠTONO SAVIVALDYBĖS TARYBOS 2018 M. KOVO 23 D. POSĖDYJE

Eil. Nr.	Sprendimo numeris	Sprendimo antraštė
1	2	3
1.	TS-24	Dėl Birštono savivaldybės visuomenės sveikatos stebėsenos 2016 m. ir vykdomų visuomenės sveikatos priežiūros funkcijų įgyvendinimo 2017 m. ataskaitų patvirtinimo
2.	TS-25	Dėl akcinės bendrovės Birštono sanatorijos „Versmė“ 2017 metų metinio pranešimo
3.	TS-26	Dėl biudžetinės įstaigos Birštono miesto tvarkymo tarnybos teikiamų paslaugų kainų nustatymo ir kai kurių Birštono savivaldybės tarybos sprendimų pripažinimo netekusiais galios
4.	TS-27	Dėl 2008 m. kovo 17 d. savivaldybės turto panaudos sutarties Nr. IS-73/P8-2 termino pratęsimo
5.	TS-28	Dėl ilgalaikio materialiojo turto perdavimo pagal panaudos sutartį Birštono jaunimo klubui
6.	TS-29	Dėl maitinimo organizavimo Birštono gimnazijoje tvarkos aprašo tvirtinimo
7.	TS-30	Dėl Birštono savivaldybės klasių komplektų ir priešmokyklinio ugdymo grupių 2018 - 2019 m. m. skaičiaus nustatymo
8.	TS-31	Dėl Birštono muziejaus projektų bendrojo finansavimo
9.	TS-32	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2015 m. liepos 3 d. sprendimo Nr. TS-157 „Dėl Birštono kultūros centro teikiamų paslaugų kainų patvirtinimo“ 7 punkto pakeitimo
10.	TS-33	Dėl Birštono savivaldybės 2018 metų biudžeto pakeitimo
11.	TS-34	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2018 m. vasario 9 d. sprendimo Nr. TS-2 „Dėl Birštono savivaldybės aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos 2017 metų priemonių vykdymo ataskaitos patvirtinimo“ pakeitimo
12.	TS-35	Dėl kai kurių Birštono savivaldybės tarybos sprendimų pripažinimo netekusiais galios
13.	TS-36	Dėl kvalifikacinės klasės suteikimo Janinai Blekaitienei
14.	TS-37	Dėl Birštono savivaldybės gyventojų 2018 metų užimtumo didinimo programos pakeitimo
15.	TS-38	Dėl Birštono savivaldybės transporto paslaugų organizavimo ir mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo
16.	TS-39	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2006 m. gruodžio 4 d. sprendimo Nr. TS-176 „Dėl Birštono savivaldybės nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos sudarymo ir nuostatų tvirtinimo“ pripažinimo netekusiu galios
17.	TS-40	Dėl Birštono savivaldybės tarybos kontrolės komiteto 2018 metų veiklos programos patvirtinimo
18.	TS-41	Dėl Birštono savivaldybės administracijos ir Administracijos direktoriaus 2017 metų veiklos ataskaitos

Visus Tarybos sprendimus galite rasti www.birstonas.lt skiltyje Teisės aktai.

Nusikaltimai • Nelaimės

Smurtas

Kovo 22 d. apie 16 val. 20 min. Prienuose, Medelyno gatvėje, namuose, neblaivus (2,09 prom. alkoholio) viduramžis vyras smurtavo prieš savo neblaivią (2,41 prom.) sugyventinę. Įtariamasis buvo sulaikytas ir uždarytas į areštinę.

Kovo 23 d. apie 1 val. 30 min. Veiverių seniūnijoje, Byliškių kaime, Pakalnučių gatvėje, neblaivus (1,86 prom.) vyras smurtavo prieš savo sugyventinę. Vyras taip pat buvo sulaikytas ir uždarytas į areštinę.

Vagystė

Kovo 20 d. penkiasdešimtmetis pilietis, gyvenantis Kaišiadorių rajone, atvykęs į jam priklausančią sodybą, esančią Jiezno seniūnijoje, rado pakeltas garažo lauko pakeliamas duris, o viduje pasigedo elektrinių tikslaus skersinio ir kampinio pjovimo medžio staklių. Padaryta nuostolio už 460 eurų.

Pagrobė ir išviliojo pinigų

Kovo 22 d. apie 19 val. 54 -erių metų birštonietei į mobiliojo ryšio telefoną paskambinęs nepažįstamas asmuo prisistatė FNTT darbuotoju ir pareikalavo jos pateikti elektronines prieigas prie jos banko sąskaitų. Vėliau nuo jos SWEDBANK sąskaitos nuimta 1150 eurų.

Kovo 23 d. apie 16 val. Prienų rajone, gyvenamojo namo kambaryje, pilietis V. S. iš piliečio A. D. atvirai pagrobė 235 eurus.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK pirminę informaciją

SIŪLO DARBĄ

Reikalinga slaugytojos padėjėja dirbti senelių namuose Prienų rajone. **Tel. 8 686 60 918.**

Įmonei **reikalingas** elektrikas, turintis patirties. **Tel. 8 698 46 063.**

Viešbučiui - restoranui Birštone **reikalinga** administratorė, virėjos padėjėja ir barmenė - padavėja su patirtimi, be žalingų įpročių. **Tel. 8 687 53 756.**

Reikalingas meistras, kuris galėtų iškloti trinkelėmis taką. **Tel. 8 610 38 129.**

Siūlome darbą Norvegijoje staliui, plytelių klojėjui, santechnikui. Uždarbis 2600 Eur po mokesčių. Skambinkite tel. +474 637 3333 arba siųskite CV el.p. renoveringpluss@yahoo.com

PARDUODA

Nekilnojamasis turtas

Parduodama sodyba su 54 arų žemės sklypu Jiezno seniūnijoje. Kaina - 11000 eurų.
Skambinti **tel. 8 604 86779.**

Parduoda 20 arų gyvenamosios paskirties žemės sklypą Verknės g., Birštono vienkiemyje.
Tel. 8 614 08731.

Parduoda sodybą Verbyliškių k., netoli Verknės upės, yra 0,64 ha namų valdos ir 1,40 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypai. **Tel. 8 698 56047.**

Parduodu 1 kambario butą Prienų centre, Vytauto gatvėje. **Tel. 8 616 53 905.**

Parduoda 3 kambarių butą su baldais 1 aukšte, Kęstučio g. 79, Prienuose. **Tel. (8 319) 54 853.**

PARDUODU 7,05 aro ŽEMĖS SKLYPĄ DŪMIŠKĖSE, Beržų g. 5, 3600 Eur. Tel. (8 319) 55 555.

Parduoda sodybą Zapyškyje, prie Kačerginės Nemuno žiedo, namų valdos 26 arai, visos komunikacijos, netoli autobusų stotelė. **Tel. 8 605 20917.**

Įvairios prekės

Nuolaidos! Parduodami nauji šaldytuvai ir šaldikliai „Snaigė“. Naujas dizainas, antibakterinė sistema. Garantija 2 metai. Pristatymas į namus nemokamas. **Tel. 8 656 12550.**

Parduoda bulves. **Tel. 8 602 45 632.** (Prienų rajonas, Ašmintos kaimas).

Skubiai ir pigiai parduoda dvigulę lovą. **Tel.: 8 673 20 198, 8 605 56 738.**

Parduoda: 3 m kultivatorių (170 Eur), 5 m sraigtinį grūdų transporterį (200 Eur), elektrinę siuvimo mašiną „Čaika“ 142M (50 Eur), virtuvės komplektą (100 Eur), sofas lovas 2 vnt. (100 Eur), žurnalinį staliuką (20 Eur), tamsias spinteles 2 vnt. (20 Eur), vyrišką dviratį (20 Eur), triušių narvus 2 vnt. (20 Eur), autoklavą (50 Eur), naują sulčių garintuvą (50 Eur). **Tel. (8 319) 42 166.**

Parduoda naujas žvaigždines lėkštes (žalios gamyklinės BOMET, 4 sekcijų, 2,7 m pločio). Mažai naudotą rotacinę šienapjovę (1,65 m pločio), arklio traukiamą plūgą, plūgelį, akėčias, rankinę runkelių sėjamąją, naujas medines apkaustytas roges ir pusę sandėlio iš pamatinių blokų. **Skambinti vakarais tel. 8 670 01 696.**

Parduoda žieminius kviečius, žirnius „Respekt“, 4 vasarines padangas 195-60-16C, mažai naudotą 18 bėgių dviratį. **Tel. 8 656 72 417.**

Kietas kuras

Pigiai parduoda malkas (skroblo, ąžuolo, uosio, juodalksnio, beržo). Atveža nemokamai. Tel. 8 635 82 808.

Parduoda DURPIŲ BRIKETUS, malkas, supjautas kaladėlėmis, rąstukais. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. **Tel. 8 672 51 171.**

Parduoda malkas, supjautas kaladėmis ir skaldytas. Statybinę medieną supjauname pagal kliento nurodytus matmenis. Pristato. **Tel. 8 614 98516, 8 699 48191.**

Parduoda malkas, supjautas kaladėmis, pristato į namus. **Tel. 867194231.**

UAB „GRASTA“ PARDUODA

Plautą aukščiausios rūšies Kuzbaso baseino akmens anglį. Durpių briketus didmaišiais po 500 kg.

Atvežame, iškrauname mechanizuotai su krautuvu Jums patogioje vietoje.

Akmens anglis fasuota ir maišuose po 25 - 40 kg.

Tel. Prienuose 8 687 36 216, Mauručiuose 8 686 40 250.

PERKA

Nekilnojamasis turtas

Perka mišką, gali būti su bendrasavininkais neatidalinta iš bendros nuosavybės. Tinka įvairūs plotai. Sutvarko dokumentus ir atsiskaito grynais. **Tel. 8 644 55 355.**

Perkame mišką didžiausiomis kainomis Lietuvoje. Atsiskaitome iš karto. Tel. 8 605 44 445.

Įvairios prekės

Perku traktorių MTZ, T-40, traktorinę priekabą, mėšlo kratytuvą. **Tel. 8 630 93 471.**

Gyvuliai, gyvūnai

A. Bagdono lį **brangiai perka** veršelius ir telyčaites auginimui. Moka 6 - 21 proc. PVM. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasiima patys. **Tel.: (8 319) 69 541, 8 699 93 682**.

Įmonė tiesiogiai **perka** galvijus aukščiausiomis ŽŪKB „Krekenavos mėsa“ kainomis. **Tel. 8 613 79 515.**

ŽŪB „Žara“ **superka** karves, jaučius ir telyčias. Atsiskaito iš karto. Tvarko valstybės išmokas, sveria elektroninėmis svarstyklėmis, pasiima savo transportu. **Tel.: (8 319) 43386, 8698 28 063, 8 685 86 121.**

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“ - įvairius pienu girdomus buliukus ir telyčaites, taip pat „Belgus“. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Sveria el. svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel. 861234503.

Superka gero ir lieso įmitimo galvijus (AB „Krekenavos agrofirma“ kainomis), taip pat perka arklius ir traumuotus galvijus. Tel. 8 616 43646.

Įmonė tiesiogiai nuolat **perka** arklius. **Tel.: 8 656 39 189, 8 616 14 424.**

PERKA

Superkame karves, bulius ir telyčias
KREKENAVOS AGRO FIRMOS supirkėja Olga Smailienė. Tel. 8 612 02 125.

AB „Krekenavos agrofirma“

PERKA GALVIJUS
KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORĮ. SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.
Tel.: 8 614 93 124

Įmonė **brangiai perka** galvijus, atsiskaito iš karto, išsiveža. **Tel.: 8 686 54 826, 8 684 40 534.**

BRANGIAI PERKA
veršelius.
Tel. (8 634) 23551.

PASLAUGOS

Remontuoja ir prijungia: skalbykles, el.virykles, džiovykles, indaploves, orkaites. Atvyksta į namus, suteikia garantiją. Tel. 8 676 08 313.

Liejame pamatus, betonuojame. Montuojame gipso kartoną, glaistome, dažome, kalame dailylentes, dedame visų tipų grindis, klojame plyteles, atliekame santechnikos darbus, elektros instaliacijos darbai, prilydome stogo dangą, lankstome skardas. **Tel. 8 600 96 399.**

Statome nerūdijančius apšildomus kaminus. Dedame nerūdijančio plieno įdėklus į kaminus, židinius, pirtis ir kt. Darome pajungimus. **Tel. 8 685 60129.**

Autodiagnostika, starterių generatorių remontas, autoelektriko paslaugos. Remontuoju įvairius elektros įrankius. Tel. 8 612 32314.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, katilinių įrengimo. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. **Tel. 8 640 39 204.**

Kaminų įdėklai: gaminimas, montavimas. Kaminų valymas. **Tel. 8 645 87304.**

GAMINA DURIS nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Durys šiltos ir saugios. **Tel. 8 653 93 193.**

Kasame, valome tvenkinius, darome pylimus, šlaitus, lyginame, tvarkome teritorijas. Išnuomojame techniką. **Tel. 8 640 50 090.**

Automatinių skalbimo mašinų, el. viryklių, indaplovių remontas, prijungimas. Atvykstame į namus. Dirbame ir savaitgaliais, suteikiame garantiją. Tel. 8 645 04 370.

Slegia kreditai, trūksta pinigų? Suteikiame paskolas ir refinansuojame jūsų skolas (ir antstolių) iki 10000 Eur laikotarpiui iki 48 mėn. Konkurencingai mažiausios palūkanos rinkoje. AKCIJA - PASKOLAS iki 1000 Eur laikotarpiui iki 6 mėn. suteikiame nemokamai - be palūkanų. Konsultuojame pensijų II - III kaupimo pakopos klausimais. Kreiptis tel. 8 601 50 935.

Autovežio paslaugos
Tech. pagalba kelyje. Automobilių transportavimas, krovinių pervežimas. **Tel. 8 648 10 424.**

www.dzukijosgranitas.lt

Gaminame paminklus, tvoreles, antkapius.
Atvežame, sumontuojame.
Prekiaujame granito skaldele

Mechanizatorių g.7, Luksnėnų k., Alytaus r.
Tel.: 8 315 59221, 8 699 96468
Kepyklos g. 15D, Alytus
Tel.: 8 699 29258
Aikštelė prie Užupių kapinių. Tel.: 8 601 22238

PIRKITE VIŠTAS IR VIŠTAITES!

KOVO 30 d. (penktadienį) prekiausime 10 mėnesių dedančiomis kiaušinius rudomis olandiškomis dedeklėmis vištomis (3,5 euro) ir jaunomis rudomis, raibomis, juodomis 4 - 5 mėn. dedeklėmis vištaitėmis (kaina 5 - 6 eurai), pašarais:

Veiveriuose – 9.40 val., Skriaudžiuose – 9.50 val., Leskavoje – 10 val., Juodbūdyje – 10.10 val., Išlauže – 10.45 val., Pakuonyje – 11 val., Ašmintoje – 12 val., Strielčiuose – 12.10 val., Prienų turguje – 12.20 val., Birštono vienkiemyje – 12.40 val., Nemajūnuose – 12.55 val., Vėžionyse – 13.05 val., Jiezne – 13.20 val., Kašonyse – 13.40 val., Pieštuvėnuose – 14.35 val., Užuguostyje – 14.50 val., Stakliškėse – 15.05 val., Klebiškyje – 15.40 val., Šilavote – 15.50 val., Ingavangyje – 16 val., Jiestrakyje – 16.15 val., Žemaitkiemyje – 16.30 val., Vartuose – 16.35 val., Paprūdžiuose – 16.45 val., Naujojoje Ūtoje – 17 val.

Tel. 8 612 17 831.

ĮVAIRŪS

Pamestą traktoriaus D-120 numerį LA Nr. 0732 laikyti negaliojančiu.

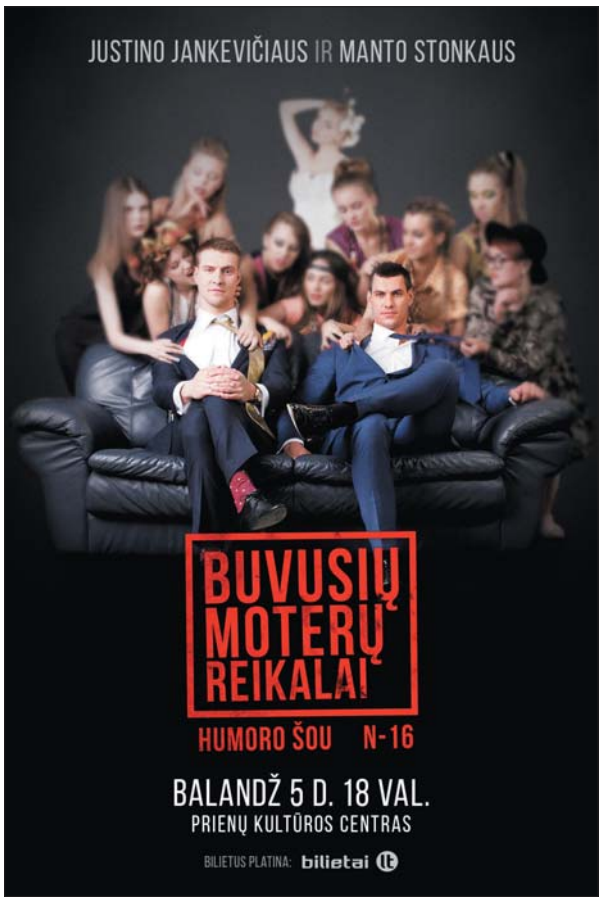

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešojoje bibliotekoje

Įsileiskime šventę į namus...

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos Aptarnavimo skyriaus bibliotekininkės pakvietė savo skaitytojas – meniškų rankdarbių kūrėjas susitikti Periodikos skaitykloje ir pasidalinti sumanymais, kaip išradingai pasipuošti namus, laukiant vienos gražiausių pavasario švenčių – šv. Velykų. Juk viena – pasigrožėti spalvingomis rankdarbių fotografijomis blizgančiuose žurnaluose, visai kas kita – rankomis pačiupinėti išmone ir nuoširdumu sušildytus darbštuolių sukurtus darbelius, iš kurių kiekvieną drąsiai galima vadinti meno kūriniu.

Artėjant šv. Velykoms, kalba, žinoma, sukosi apie ryškiausią Velykų simbolį – margutį. Vieno iš daugelio įmanomų būdų sukurti išskirtinį, vienetinį margutį susirinkusias moteris mokė kraštietė **Daiva Uleckienė**. Jos rankose paprastas baltas kiaušinis spalvoto siūlo ir vąšelio pagalba pavirto subtilia, ažūrine dekoracija, galinčia į kiekvienus namus atnešti ne tik pavasariškų spalvų, bet ir artėjančios šventės nuotaiką ir stebuklo laukimo džiaugsmą.

Bibliotekoje susirinkusios darbštuolės atidžiai klausėsi meistrės Daivos nurodymų, susikaupusios nėrė kilpelę prie kilpelės, džiaugėsi savo nėriniu, grožėjosi kaimynės rankdarbiu.

Popietėje dalyvavusi bibliotekos direktorė **Daiva Čepeliauskienė** dėkojo mokytojai Daivai už įdomią pamoką, visiems palinkėjo gražių, šiltų ateinančių šv. Velykų, pasidžiaugė džiugia popietės nuotaika ir puikiais kruopštaus ir darnaus darbo rezultatais, pradžiuginusiais kiekvieną, dalyvavusią popietėje rankdarbių kūrėją: visoms buvo smagus ir pats kūrybos procesas, ir šiltas bendravimas. O ir pasibaigus užsiėmimui visų delnuose besišypsantys margučiai sakyte sakė – pavasaris jau čia pat! Šventės jau pravėrė duris į kiekvienus namus! Tik įsileiskime! Įsileiskime šventę į namus ir į kiekvieną širdį...

„Velykinė virtuvėlė“

Kovo 22 -ają dieną, belaukiant vienos gražiausių pavasario džiaugsmo ir linksmybių šventės „Velykų“, Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos Vaikų literatūros skyrius pakvietė Prienų lopšelio - darželio „Gintarėlis“ auklėtinius „Pasakorius“ į netradicinę „Velykinę virtuvėlę“. Darželinukus pasitiko ir linksmino kiškutė - Pūkuotukė Sniegutė. Edukacinio užsiėmimo metu vaikučiai su spalvotu cukriniu glajumi margino sausainius, „užsiaugino“ kiškučio ūsus, žaidė linksmus žaidimus ir degustavo savo meno kūrinėlius.

Prienų turguje

Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Kad linkėjimų žodžiai vieni kitiems būtų ištarti iš širdies...“

(Atkelta iš 6 p.)

kiaušinių – vištos, anties, žąsies kiaušinio dydžio, ir iš natūralaus vaško pagamintų.

O dešimt vištos kiaušinių kainavo 1,50 - 2,30 euro. Geros nuotaikos nestokojo ir prekeiviai po stogine, kur galima rasti ir „Du medu“ šeimos kepyklėlės produkcijos, ir bitininko Roberto medaus, kurio kilogramą jis pardavė už 7 eurus, šeimininkės iš Šaltinėnų namie pagaminto pašteto, kurio 0,5 kg kainavo 2 eurus, naminio vyniotinio (karkutės) kilogramas kainavo 7 eurus. Pieno ir jo produktų kainos nepakitusios. Gražus saldaus pieno sūris su spanguolėmis kainavo 3 eurus. Jį lauktuvėms ir pirko ligonio lankyti vykstanti pirkėja. Buvo galima įsigyti ir gražios ožkienos, kurios kilogramas kainavo 4,50 euro.

Taip pat paskanauti bei dovanoms žmonės pirko ir Revuonos gatvėje keptus šakočius pagal senelių receptą, kitus duonos bei pyrago gaminius, Butrimonių šimtalapius, kurie jau turi savus pirkėjus.

Vos spėjo suktis Kietaviškių šiltnamiuose užauginta produkcija prekiaujanti maloni moteris. Buvo perkami ir svogūnų laiškai, ir paprikos, nestandartiniai agurkai, salotos indeliuose. Kitur šviežių agurkų kilogramas kainavo 2,90 euro. Išlaužiečiai iš „Mėsos kraitės“ siūlė naujieną – karšto rūkymo nugarinę, kurios kilogramas kainavo 8,30 euro, ir pirkėjų netrūko. Pirko ir šalto rūkymo karką, kurios kilogramas kainavo 3,90 euro, kepeninės – 4,40 euro, vytintos nugarinės – 8,99 euro, šalto rūkymo sprandinės – 7,20 euro ir kt.

Žuvies mėgėjai rinkosi pagal skonį ir šaldytos, ir šviežios. Šviežio karpio kilogramas kainavo 3,50 euro, stintos – 3,99 euro, plekšnės – 1,39 euro, rajų sparnų – 2,50 euro. Centnerį kviečių, kvietrugių, miežių, pašarinių miltų ūkininkai pardavė už 8 - 9 eurus, 40 kg maišelį avižų – už 7 eurus, už centnerį vasarinių sėklinių kviečių prašė 12 eurų. Buvo daugiau prekiaujančių daugiamečių žolių bei jų mišinių sėklomis, pašariniais rinkeliais, šieno ryšuliais. Žolių sėklų pirkėjas patarė alumi palaistyti žolę, neva Pergubrė – pavasario ir gėlių deivė bus palankesnė žmonėms. Na, o verba, kurią pasišventinus sekmadienį, išplaks namiškius. Šypsodamasis jis dar patarė vienas kitą gerai paplakti, sako, taip pažadinamos gyvybinės plakamojo galios – merginų grožis, o vaikinų – drąsa...

Ūkininkas Vaclovas Charašauskas iš Lielionių į turgų atvyko apsižvalgyti, o lauktuvių žmonai Onutei šaltibarščiams pirko šviežių agurkų. Jų rinkosi iš maloniai, su šypsena pirkėjus aptarnaujančios prekeivės. „Svarbiausia ryt, Verbų sekmadienį, ir per Velykas, ir visada, kad linkėjimų žodžiai vieni kitiems būtų ištarti iš pačios širdies“, - sakė gerbiamas Vaclovas ir dar pasakojo, kaip svarbu parodyti pagarbą amžinam atgimimo gamtoje ciklui, kaip tai darė mūsų protėviai, gyvenę iš to, ką duoda žemė. Sako, kad žemdirbiai kiaušinius nešdavo į laukus ir užkasdavo į pirmąją tais metais išartą vagą...

Šilavoto krašte užaugintą orpingtonų veislės gaidį Romas mielai sutiko parodyti ir kitiems nespėjusiems jo įsigyti, bet laukiantiems eilutėje. ▶

Savo rankų darbus, ypač inkilus, greitai išpardavė dzūkelis, mat kai dzūkiškai gražiu žodžiu sušnekėjo, tai ir pirkėjų padaugėjo, kuriuos domino ir būdos šunims, ir lauko „namukas“. ▶

Prieniškis Gintas nešėsi pirkęs obuolių ir tikino, kad tai - dar ne paskutinė prekė. Ateinančių Velykų proga palinkėjo, kad giedras saulėtas rytas ir šilta saulė būtų pavyzdys ir žmonių santykiams visais metų laikais.

Gera nuotaika dalijosi verbą su „kačiukais“ įsigijęs pirkėjas ir įvairiomis gėlėmis bei savo surištomis įdomesnėmis verbomis prekiaujanti Laima iš Birštono vienkiemio.

Prienų turguje perki, savo kraštą tu remi!!!

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė
Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisgyvenimas

Redakcija: **Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė** - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS, APLINKOSAUGA (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, SPORTAS, KULTŪRA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: **Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja** (60014, dale@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: **Ona Ališauskienė** (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: **Ona Lodienė, Zina Lankevičienė** (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis - 2 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais - 2100 egz., šeštadieniais - 2600 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 ~ 315) 73786.
ALYTAUS SPAUSTUVĖ